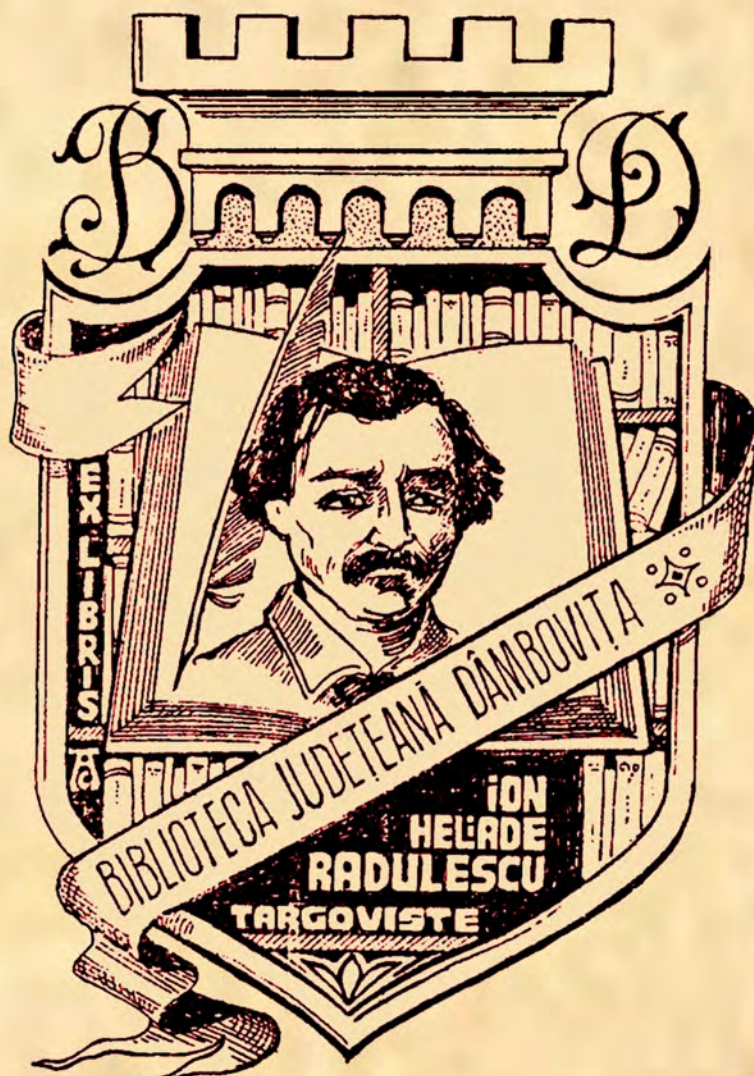

CURIER

Revistă de cultură și bibliologie

Biblioteca Județeană „Ion Heliade Rădulescu” Dâmbovița
Târgoviște • An XXII – Nr. 2 (44) 2016

Colectivul de redacție

Director fondator:

Conf. univ. dr. Victor Petrescu

Redactor-șef:

Prof. univ. dr. Agnes Erich,
director Biblioteca Județeană „Ion
Heliade Rădulescu” Dâmbovița

Seniori editori:

Prof. univ. dr. Radu Ștefan Vergatti
Dr. Gheorghe Buluță

Redactori:

Dr. Alexandru Ștefănescu
Vlăduț Andreescu
Daniela Iordache

Procesare computerizată:

Ileana Faur
Mariana Briceag

Tehnoredactare:

Ioan Alexandru Muscalu

Redacția și administrația:

Str. Stelea, nr. 2
Târgoviște, Dâmbovița, 130018
Tel. 0245 612 316
Fax 0372 870 442
www.bjdb.ro
office@bjdb.ro

Editura Bibliotheca

Str. Nicolae Radian, bl. KB2/3
Târgoviște, Dâmbovița
Tel./fax 0245 212 241
www.bibliotheca.ro
biblioth@gmail.com

DATE CONTACT SECȚII

- **Director**
Prof. univ. dr. Agnes Erich
eagnes@bjdb.ro
- **Secretariat**
office@bjdb.ro;
biblioteca_județeană_dâmbovița@yahoo.com
tel. 0245 612 316
fax 0372 870 442
- **Secția Împrumut Adulți**
imprumutadultisectie@yahoo.com
tel. 0732 100 453
- **Sala de Lectură**
lecturabjdb@yahoo.com
- **Secția Periodice**
sectiaperiodice@yahoo.com
- **Secția Multimedia-Internet**
sectia_de_arta@yahoo.com
- **Secția Tehnico-Științifică**
sectiatehnica@yahoo.com
- **Secția Colecții Speciale**
colectiispeciale@yahoo.com
- **Compartiment Dezvoltare, evidență,
prelucrarea colecțiilor**
evidentabjdb@yahoo.com
- **Metodic**
vladut_andreescu@yahoo.com
- **Filiala pentru Copii**
„Ioan Alexandru Brătescu-Voinești”
sectiapentrucopii@yahoo.com
tel. 0245 634112
- **Secția Carte în Limbi străine**
tel. 0372 740 621
- **Centrul de Informare Comunitară și Europeană**
EUROPE DIRECT Târgoviște
office@edtargoviste.ro
www.edtargoviste.ro
tel. 0345 100 581
fax 0345 100 582

CUPRINS

- **Mesajul Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop și Mitropolit NIFON cu ocazia ediției a XV-a a Salonului Editorial „Ion Heliade Rădulescu” – Târgoviște, 8 septembrie 2016 / 2**

INTERFERENȚE CULTURALE

- **370 de ani de la tipărirea lucrării *Imitatio Christi* la Mănăstirea Dealu, Agnes Erich / 3**
- **Frământările lui Ionel I. C. Brătianu la intrarea României în Primul Război Mondial, Radu Ștefan Vergatti / 5**
- **Impactul stabilirii reședinței domnești la Târgoviște (sec. XIV-XVI) asupra dezvoltării orașului, Ferezia Stancu / 8**

DEMERS BIBLIOTECAR MODERN

- **Povești de viață spuse la Biblioteca Județeană „Ion Heliade Rădulescu” Dâmbovița de către oameni obișnuiți, Mîndruța Andreescu, Vlăduț Andreescu / 11**
- **Atelierul Digital – Google, Ileana Faur, Mariana Briceag / 12**

DIN VIAȚA BIBLIOTECILOR

- **O nouă ediție a programului „Vacanță la bibliotecă”, Raluca Rusu / 14**
- **Salonul Editorial „Ion Heliade Rădulescu”, Daniela Iordache / 17**
- **Despre Seara de Carte, Pompiliu Alexandru / 19**
- **Marșul Lecturii, Alexandru Ștefănescu / 21**
- **Lectura nu dăunează sănătății!, Nicoleta Liliana Grigorescu / 22**
- **CinEd (European Education for Youth) ajunge la Biblioteca Comunală Răciu, Georgiana Cateluța Barbu / 24**
- **Biblioteca Comunală Gura Foii – trecut, prezent și viitor, Mariana Niță / 25**
- **Metode moderne de educație practicate într-un loc încărcat de istorie, Aurora Loliceru / 26**
- **Biblioteca Municipală Moreni – o instituție vie, Diana-Ancuța Beldiman / 27**
- **Jurnal de voluntar..., Tudor Oprea / 28**

PATRIMONIU

- **Profesorul Constantin Condurățeanu (1863-1953) – destinul exemplar al unui orfan, Simona V. Condurățeanu / 29**
- **Ioan Alexandru Brătescu-Voinești. „În lumea dreptății”, Victor Petrescu / 31**
- **Omagiu postmodern. Ienăchiță Văcărescu, Gabriel Enache / 33**

REMEMBER

- **Universul cărții ca pasiune a vieții. Convorbire cu dr. Gheorghe Buluță, Victor Petrescu / 34**

TABLETA DE SCRITOR

- **Victor Petrescu – bibliolog și ctitor, Mihai Stan / 37**
- **Lucian Grigorescu. Pitorescul unei existențe, Victor Petrescu / 40**

TINERE CONDEIE

- **În fiecare zi alegem teatrul, Iulia Alexandra Predescu / 42**

* **Notă:** Autorii își asumă cele prezentate în cadrul articolelor din punctul de vedere al resurselor bibliografice consultate.

Mesajul Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop și Mitropolit NIFON cu ocazia ediției a XV-a a Salonului Editorial „Ion Heliade Rădulescu” – Târgoviște, 8 septembrie 2016 –

Așa cum a devenit deja o tradiție, **organizarea Salonului Editorial „Ion Heliade Rădulescu”**, de către Biblioteca Județeană Dâmbovița, cu prilejul manifestărilor legate de Ziua Municipiului Târgoviște, reprezintă un **moment de celebrare a spiritualității și culturii noastre naționale**, accentuând aportul înaintașilor de pe aceste meleaguri la ctitorirea civilizației românești, impregnată, mai ales, așa cum se știe, în partea ei veche, de valorile evanghelice nepieritoare. Cartea este simbolul înțelepciunii, al cunoașterii, al științei și al spiritualității, o punte de legătură între spațiul religiei, educației, științei și culturii, căci toate valorizează cuvântul, ca mijloc de aprofundare creatoare umană, inspirată de harul dumnezeiesc.

Această celebrare are o semnificație deosebită aici, la **Târgoviște, Cetatea Tiparului Muntean**, unde Ieromonahul **Macarie a tipărit prima carte** de pe teritoriul țării noastre și din răsăritul european, **Sf. Voievod Neagoe Basarab ne-a oferit o autentică mărturie de înțelepciune și comportament pilduitor de om politic creștin, Matei Voievod Basarab a creat cea mai națională epocă a culturii noastre românești, Mihai Voievod Viteazul ne-a dăruit idealul unității naționale, iar Sf. Voievod Martir Constantin Brâncoveanu ne-a lăsat cea mai puternică pildă de mărturie a forței credinței creștine.**

De-a lungul timpului, Biblioteca Județeană „I.H. Rădulescu” din Târgoviște ne-a obișnuit cu promovarea, cu entuziasm, creativitate și hotărâre, a unor evenimente spirituale și culturale de calitate, menite să readucă în memoria contemporanilor gloria înaintașilor noștri, dar și probleme de mare actualitate pentru comunitatea noastră locală și pentru societatea românească.

Remarcăm **buna și fructuoasa colaborare a Arhiepiscopiei Târgoviștei cu instituția dumneavoastră, în special cu directorul ei, domnișoara Prof. univ. dr. Agnes Erich**, în realizarea unor proiecte spirituale și culturale importante, cu diferite ocazii, de-a lungul anilor.

Invocând milostivirea lui Dumnezeu asupra ostenitorilor instituției dumneavoastră, vă doresc multă sănătate, pace, bucurie și rodnice realizări!

Cu binecuvântări,

+ *Nifon*
Arhiepiscop și Mitropolit

INTERFERENȚE CULTURALE

370 de ani de la tipărirea lucrării *Imitatio Christi* la Mănăstirea Dealu

Imitatio Christi este una din cele mai importante cărți ale umanității, apărută inițial sub formă de manuscris, beneficiind ulterior, după inventarea tiparului, de un număr impresionant de ediții. Compusă inițial în limba latină, lucrarea a necesitat numeroase traduceri pentru a putea fi accesibilă tuturor celor interesați de mesajul acesteia. În afară de Biblie, nici o altă carte de îndrumare spirituală nu a fost, conform statisticilor, tradusă în mai multe limbi decât *Imitatio Christi*.

Trebuie subliniată capacitatea acestei cărți de a da răspuns unor întrebări și aspirații fundamentale ale omului, confruntat în permanență cu problemele vieții. Este de observat că traduceri mai vechi românești foloseau în titlu *De urmarea lui Hristos*.

La 15 aprilie 1647 era scoasă la lumină din tipografia domnească de la Mănăstirea Dealu o nouă tipăritură: *Imitatio Christi* (Imitația lui Christos). Traducerea acesteia a fost făcută din limba latină în limba slavonă de către Udriște Năsturel, după lucrarea lui Thomas Kempis, operă larg răspândită în acea perioadă.¹ Udriște nu făcea decât să introducă într-o cultură națională valorile umaniste vehiculate de limba de cultură autorizată a timpului său.² Acesta afirmă că: „Traducerea acestei mici cărți de aur, zămislită de mult timp în mintea mea, ca un fruct arzător de dragoste, a fost făcută pentru folosul obștesc, ca și pentru al meu personal”.³ Titlul cărții, „Cartea despre imitația lui Christos, cu ajutorul lui Dumnezeu și cu porunca și toată cheltuiala prea lumnatei și dreptcredincioasei prințese Doamnei Elena, stăpâna Ungrovlahiei transalpine, soția prea lumnatului

Domn și Voievod Io Matei Basarab, cu osteneala adevăratei sale rude Orest Năsturel al doilea logofăt, tradusă acum din limba latină în limba slavonă”⁴, indică faptul că întreaga cheltuială pentru tipărirea cărții a fost suportată de soția domnitorului Matei Basarab. *Imitatio Christi* este ultima tipăritură în care apare indicată tipografia domnească de la Mănăstirea Dealu.⁵

Frontispiciu

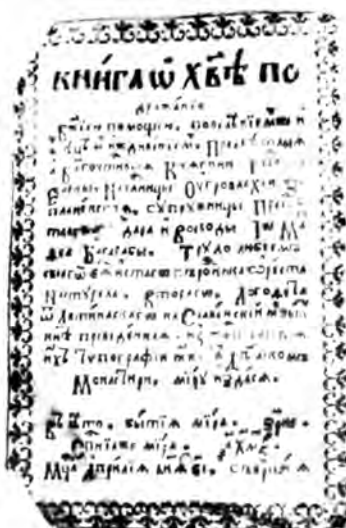
Sursa: Biblioteca Metropolitană București

Repertoriul ornamental este format din frontispicii fitomorfe realizate din ramuri înfrunzite dispuse simetric sau curgând spre dreapta, terminate fie în flori compozite, fie în rodii. Unul din frontispiciile prezente în *Imitatio Christi* este compus din două cornuri ale abundenței din care ies lujeri bogat înfrunziți.⁶

Vinițele prezente în lucrare sunt de natură fitomorfă sau tipografică.

Tiparul este negru, cu 21 de rânduri pe pagină. Ornamentația foii de titlu este simplă, datele din titlu și frontispiciu fiind încadrate într-un chenar alcătuit din lalele stilizate de compoziție tipografică.⁷

Pe verso-ul foii de titlu se găsește stema Țării Românești, cu următoarea inscripție, în caractere ucrainiene: „Elina, cu mila lui Dumnezeu, stăpâna Ungrovlahiei”. De asemenea, se regăsesc un

Foaia de titlu

Sursa: Biblioteca Metropolitană București

număr de 12 versuri de laudă către Doamna Elena: „A tot bine cinstitoarei stăpânei noastre./ Făcătoare de bine sădită în toate lăcașele/Cu dumnezeiască inspirație, care asemenea/ Cu har împărătesei aceleia cu același nume./Aceleia ce această cruce a aflat, acea râvnă pune/Prin purtare de cruce, lumei propovăduind:/ Vieață celor întru Christos la drept a imita/Și pe urmele acestuia neclintit a se ținea./Primind fructul fără de cruțare istovit/ Îmbrăcat în haina de podoabă a limbei slavonești./ Pentru aceia destoinici de bărbătească virtute/ Cununi de mulțămire nu pregețați a-i împleți.”⁶

Predoslovia este adresată „Prea sfințitului și de Dumnezeu alesului și prea înțeleptului în Christos părintelui, domnului Varlaam, cu binecuvântarea dumnezeiască mitropolit al Sucevii și arhiepiscop a toată țara Moldovii, prea căldurosului viu stăpânitor și binefăcător, cel mai jos iscălit, ca un rob închinându-i-se, îi zice, să se bucure”.⁹

Stema reprezintă o acvilă cu zborul deschis, de gâtul căreia atârână un scut prelungit cu o cruce pe care o ține în cioc. La stânga și la dreapta sunt reprezentați cei doi aștri figurați, soarele și luna. Pe scut sunt desenate două cruci suprapuse pe un pedestal. Deasupra stemei apare coroana domnească, totul fiind susținut de doi lei care stau pe terasă, de inspirație renascentistă¹⁰ Aceeași stemă o regăsim și în *Triodul Penticostar* (1649) tipărit la Târgoviște.

Lucrarea se încheie cu un epilog și cu stema traducătorului, Udriște Năsturel purtând inscripția: „Semnul smeritului traducător U(driște) N(ăsturel) ot F(ierești) spre amintire aici s-a adăugat”.¹¹ Stema reprezintă un scut pe care e desenat un leu stând pe picioarele din urmă, iar cu cele din față ține o cruce cu care lovește într-un șarpe. Această reprezentare are ca simbol faptul că puterea și credința bat necredința. În al doilea plan apare un coif de pene cu o coroană, iar în planul al treilea un turn cu o poartă și două

Stema
Sursa: Biblioteca

Stema Udriște Năsturel
Sursa: Bibliografia
Românească Veche

ferestre. Totul este înconjurat de o ghirlandă.¹²

Munca tipografică a fost executată de Proca Stanciulovici, Radu Staicovici, Teodor Dumitrievici și Ivanovici după cum reiese și din notița aflată pe verso-ul ultimei foi: „Pentru că ne-am trudit oameni cu greșeli și nevoiași”.

În prezent se regăsesc exemplare din lucrare la Biblioteca Metropolitană București, Biblioteca Academiei Române, în Bulgaria la Narodna Biblioteka Kiril i Metodij¹³, în Grecia la Muntele Athos (Mănăstirea Hilandar)¹⁴, în Lituania la Biblioteca Universitară din Vilnius.¹⁵

NOTE

1. C. Bălan. *Mănăstirea Dealu*. București: Editura Meridiane, 1965, p. 30.
2. Virgil Cândea. *Rațiunea dominată*. Cluj Napoca: Editura Dacia, 1979, p. 56.
3. Ioan Bianu; Nerva Hodoș; Dan Simonescu. *Bibliografia Românească Veche*. Îndreptări. București: Stabilimentul Grafic I.V. Socec, 1903, p. 198.
4. Ioan Bianu; Nerva Hodoș. *Bibliografia Românească Veche: 1508-1830, tom I*. București: Stabilimentul Grafic I.V. Socec, 1903, p. 159.
5. D. Simonescu; V. Petrescu. *Târgoviște - vechi centru tipografic românesc*. Târgoviște: Muzeul Județean Dâmbovița, 1972, p. 40.
6. Ana Andreescu. *Arta cărții*. București: Univers Enciclopedic, 2002, p. 54.
7. Idem. *Elemente de ornamentică în tipăriurile lui Matei Basarab*. În: „Valori bibliofile din patrimoniul cultural național. Valorificare - Cercetare”, vol. I, Râmnicu Vâlcea, 1980, p. 410.
8. Ioan Bianu; Nerva Hodoș; Dan Simonescu. *Bibliografia Românească Veche*. Îndreptări. București: Stabilimentul Grafic I.V. Socec, 1903, p. 195.
9. *Ibidem*, p. 197.
10. Ana Andreescu. *Arta cărții*. București: Univers Enciclopedic, 2002, p. 55.

11. Ioan Bianu; Nerva Hodoș; Dan Simonescu. *Bibliografia Românească Veche*. Îndreptări. București: Stabilimentul Grafic I.V. Socec, 1903, p. 199.

12. *Ibidem*

13. Ștefan Godorogea. *Manuscrise, cărți și documente românești aflate peste hotarele României*. În: „Valori bibliofile”, vol. I, București, 1980, p. 152.

14. Damian P. Bogdan. *Despre daniile românești la Athos*. București, 1941, p. 40.

15. Virgil Cândea. *Mărturi românești peste hotare: mică enciclopedie de creații românești și de izvoare despre români în colecții din străinătate*. București: Editura Enciclopedică, 1998, p. 319.

Agnes Erich

Biblioteca Județeană „I.H. Rădulescu” Dâmbovița

Frământările lui Ionel I. C. Brătianu la intrarea României în Primul Război Mondial

Atentatul din orașul bosniac Sarajevo, soldat cu uciderea moștenitorului tronului Imperiului Austro-Ungar, Franz-Ferdinand și a soției sale, principesa Sofia, a reprezentat, practic, pretextul declanșării primei conflagrații mondiale. În realitate, cauza determinantă pentru intrarea în luptă a 28 de state, de pe toate continentele¹, a constituit-o dorința de reîmpărțire a imperiilor coloniale și de formare a statelor naționale în Europa.

România era interesată să rezolve problema încheierii statului ei etnic, pe baza principiului naționalităților. În fapt, diplomații și conducătorii politici din capitalele marilor puteri au folosit formal principiul naționalităților, care a permis o confirmare conceptuală a viitoarelor state naționale europene, preexistente sfârșitului primului război mondial.²

La București, oarecum, se cunoșteau discuțiile din cercurile politice de la Paris și de la Londra. Tocmai de aceea premierul român Ionel I. C. Brătianu³ a dat dovadă de prudență în privința luării hotărârii de a intra în război. Consiliul de Coroană din 21 iulie/3 august 1914, de la Sinaia, a decis ca România să rămână în stare de neutralitate⁴. Atunci cuvântul hotărâtor l-a avut Ionel I. C. Brătianu în calitate sa de premier. El a avut curajul să-l înfrunte pe regele Carol I și pe șeful conservator Petre P. Carp. Cei doi susțineau și cereau să se

respecte tratatul încheiat cu Puterile Centrale: România să intre în luptă alături de ele.⁵

Imediat după ce s-a anunțat decizia Consiliului de Coroană a început o acțiune concertată a corpului diplomatic al marilor puteri pentru a o răsturna. Nu era o muncă ușoară. Trebuia înșelată vigilența lui Ionel I. C. Brătianu, care era o personalitate politică de prim rang. Au început să i se facă diverse promisiuni. Austro-Ungaria, cunoscând dorința și țelul românilor din acel moment, a oferit Bucovina, aflată sub directa ei administrare. S-a mers mai departe, promițându-se și Basarabia⁶. Însă nu puteau vorbi despre Transilvania și pământurile românești aflate sub administrația coroanei regale de la Budapesta⁷. Ca urmare, era o ofertă departe de a satisface așteptările Bucureștilor.

Imperiul Țarist, prin intermediul lui Constantin Diamandi, a propus o căsătorie, în anul 1915, între principele Carol, fiul regelui Ferdinand și al reginei Maria și o principesă din casa Romanov. Tânăra principesă Olga Nicolaevna ar fi urmat să primească drept zestre Basarabia⁸. Din motive complexe, contractul politico-matrimonial nu s-a finalizat. În același context, Petrogradul a reluat promisiunile înscrise în acordul secret numit Sazonov-Diamandi, încheiat cu Bucureștii la 18 septembrie/1 octombrie 1914. Prin el oferea și Transilvania și Bucovina dacă România va merge alături de Antantă până la finele războiului⁹.

Anglia, la rândul ei, promitea ceva ce nu avea: Bucovina și Transilvania, care aparțineau Austro-Ungariei, precum și Basarabia, aflată sub stăpânirea rusă, adică a unui stat aliat¹⁰.

Ionel I. C. Brătianu nu credea în promisiunile marilor puteri. Știa ce pățise tatăl său, lovit de disprețul celor mari. Voia să evite suferința pricinuită acestuia și poporului român¹¹. Ca urmare, nu s-a lăsat influențat și sedus de promisiunile unor oameni politici supuși presiunilor, unor antantofili ca Emil Costinescu, Take Ionescu și Nicu Filipescu¹², ori acelora ale unor antirusi cum era C. Stere, care cereau expres intrarea în război alături de Puterile Centrale.

Târziu, în toamna anului 1914, Ionel I. C. Brătianu i-a mărturisit lui Georgetel Mârzescu intenția

*Casa Ionel I. C. Brătianu, București Bd. Dacia.
Aici și-a petrecut ultimii anidini viață omul politic
român (Vedere circulată).*

*Casa Ionel I. C. Brătianu, București Bd. Dacia
(Vedere circulată)*

de a se alia cu Antanta¹³. Judecata lui limpede nu a fost înțeleasă de aceia care nu aveau profunzimea gândirii sale, informațiile lui și nici legături la nivelul elitelor masonice. Din păcate, a fost criticat de cei care nu înțelegeau situația așa cum au fost Emil Costinescu, Const. Stere etc.¹⁴

În acel tumult din anii neutralității între bucureșteni circula o glumă ce reda starea de spirit a vremii. Se spunea că domnul Nicolae Filipescu declara că nu a venit timpul să se intre în luptă, domnul Marghiloman – că a sosit de mult, iar domnul Brătianu că este bine să nu ne uităm la ceas.

Într-adevăr, Ionel I. C. Brătianu a așteptat momentul cel mai favorabil pentru intrarea României în luptă. A procedat așa cum îi spusese că va face, în 1914, lui Georgel Mârzescu. La 4/17 august 1916 a încheiat un acord secret cu Antanta în vederea intrării României în război ca aliată a acesteia¹⁵. Deoarece știa că un secret, mai ales în timp de război, era făcut să se afle, Ionel I. C. Brătianu a decis ca țara sa să intre imediat în acțiune. La data de 14/27 august 1916 s-a declarat război Imperiului Austro-Ungar, iar la 15/28 august 1916 au început operații militare pentru eliberarea Transilvaniei.

În primele zile de victorii în Transilvania, de neutralitate față de România a Regatului Bulgar și a Imperiului German, Ionel I. C. Brătianu a afișat o mină extrem de mulțumită¹⁶. S-a lăsat angrenat de valul entuziasmului general. Rapid însă, situația a fost răsturnată. La 17/30 august Imperiul German a declarat război României, iar la 19 august/1 septembrie 1916 i-au urmat Regatul Bulgariei și Sublima Poartă.

Ionel I. C. Brătianu s-a văzut în situația de a cere armatei române să lupte pe două fronturi. Era o stare prevăzută. Se promisese ajutorul Antantei pentru

aparitiia aceluia moment. Dar ajutorul nu a venit. Ionel I. C. Brătianu și-a păstrat calmul și încrederea în sine și în armată. Însă curând a urmat dezastrul de pe frontul de sud, de la Turtucaia (24 august/6 septembrie 1916), unde generalii Aslan, Teodorescu și Basarabescu s-au arătat incapabili de a face față diviziilor germane care duceau un război modern sub comanda generalului Mackensen¹⁷. Mai mult, diviziile ruse venite în Dobrogea sub comanda generalului Andrei Medardovitovici Zaionciovski nici nu au intrat în luptă¹⁸.

Ionel I. C. Brătianu i-a cerut imperativ Antantei să-și respecte promisiunile. Inutil. Generalul rus Mihail Vasilevici Alexeev nu a ordonat deschiderea ofensivei în Bucovina¹⁹, iar generalul francez Maurice Sarrail a declanșat un simulacru de luptă în zona Salonic – Moscopol²⁰.

Ionel I. C. Brătianu, cu mintea ageră pe care o avea, a înțeles că a ajuns în aceeași situație ca și tatăl lui în timpul războiului de independență. Brusc, starea de spirit, moralul, i s-au prăbușit, după 1 septembrie 1916 devenind de nerecunoscut. Mergea prin casă și repeta încontinuu „am fost înșelat”. Se referea la marile puteri și la elitele lor masonice²¹. Nu răspundea când i se vorbea, iar chipul îi era răvășit. Au încercat să-l calmeze cei mai apropiați de el: Eliza Știrbei-Brătianu, soția lui, Barbu Știrbei, cumnatul său și I. G. Duca²², cel mai bun prieten. Nu au reușit. Timp de 15 zile Ionel I. C. Brătianu a fost într-o stare de marasm neobișnuit, periculos pentru țară. Și-a revenit singur. I-a fost extrem de greu să vadă cum se năruia ceea ce clădise cu trudă timp de doi ani, cât fusese hulit pentru că stătuse într-o expectativă socotită de el fructuoasă²³.

El a înțeles perfect ce urma să se întâmple. A văzut cum pe front dădeau dovadă de capacități de comandă numai doi generali: Prezan și

*Statuia lui Ionel I. C. Brătianu din fosta Piață
Brătianu, actualmente Piața Universității din
București (Carte poștală circulată).*

Statuia lui Ionel I. C. Brătianu din fosta Piață Brătianu, actualmente Piața Universității din București (Vedere circulantă).

Averescu. În acele condiții, a făcut apel la respectarea tratatului de către francezi. A cerut să i se trimită o misiune militară. I s-a răspuns din partea mareșalului Joffre că va veni generalului Henri Mathias Berthelot. Din păcate, el a ajuns în București târziu, tocmai la sfârșitul lui octombrie 1916.²⁴ Totuși, pentru starea de spirit a lui Ionel I. C. Brătianu a însemnat mult anunțul venirii misiunii franceze. Știa că nu a fost total uitat de Antantă. A dat dovadă din nou de calm și calitate de mare conducător. A refuzat să convoace Parlamentul pentru a nu se expune unor critici violente, demolatoare, venite din partea unor oameni incapabili să înțeleagă situația²⁵. A privit îndurerat situația de pe frontul din Transilvania, unde știa că armata română nu putea rezista în fața ofensivei unităților germane comandate de generalul Falkenheim. Din partea Antantei primise informații confidențiale, precise, asupra calendarului operațiilor armatelor Puterilor Centrale de pe frontul românesc²⁶. Urma să încerce să salveze ce putea din teritoriul României, contribuind astfel, prin lungimea liniei frontului, la victoria Antantei.

În acele condiții a participat, la 15 septembrie 1916, la întrunirea Consiliului de Război. I-a ascultat pe militari, dar le-a acordat credit redus. Planurile lor erau prea optimiste, raportate la informațiile proaspăt sosite din capitalele Antantei. El și-a explicat rezerva față de apropiatul său I. Gh. Duca.²⁷ I-a spus clar că nu va participa la luarea deciziilor militarilor. Știa care va fi rezultatul acțiunilor lor.

În consecință, el, ca prim ministru, urma să-și concentreze toată energia, capacitatea și munca pentru a asigura retragerea în Moldova. Și-a dus la bun sfârșit această misiune, având o stare de spirit normală, cu o mare seninătate, după cum a scris I. G. Duca.²⁸

În ziua de 20 noiembrie/3 decembrie 1916, când s-a încheiat lupta de pe Argeș-Neajlov, sau bătălia pentru București, Ionel I. C. Brătianu și guvernul României s-au îndreptat către Moldova. În pofida opiniei generale din țară, care privea rezultatul acestei bătălii ca pe un dezastru, Ionel I. C. Brătianu a apreciat-o vizionar și realist ca reprezentând pierderea unei lupte, dar nu a războiului. Credea sincer că Antanta va birui, că se va forma România Mare²⁹. Credința și intuiția extraordinară a acestui om, creator de țară, a insuflat curaj tuturor celor care luptau, mai ales celor de pe front, care făceau ca în acele zile pământul să fie udat mai mult de sânge românesc ca de apa ploilor.

NOTE

1. Cf. Mircea Popa, *Primul război mondial*, București, 1979, p. 477; a se vedea și tabelele anexă.
2. Se poate da ca exemplu în acest sens trasarea, încă din decembrie 1916 la Londra de către lordul Arthur James Balfour, a viitorului hotărâre convențional care trebuia să separe România și Ungaria, ca urmare, în limbajul diplomatic acesta a fost numit „Linia Balfour”. A se vedea R. Șt. Vergatti, *O dispută fără obiect: Transilvania*, în *Geopolitica*, Revistă de geografie politică, geopolitică și geostrategie, anul III, nr. 11/2005, p. 125-136.
3. Pentru biografia lui Ionel I. C. Brătianu, v. I. Scurtu, *Ion I. C. Brătianu. Activitatea politică*, București, 1992; An. Iordache, *Ion I. C. Brătianu*, București, 1994.
4. Al. Marghiloman, *Note politice. 1897-1924, vol. I: 1897-1915*, București, 1927, p. 231-236.
5. Acest punct de vedere a fost exprimat și de liberalul C. Stere, *Marele Război*, București, 1918, p. 219 și urm.; *România în anii primului război mondial*, vol. I, București, 1987, p. 78.
6. Cf. România în anii..., vol. I, ed.cit., p. 108.
7. Cf. David Prodan, *Transilvania și iar Transilvania. Considerații istorice*, București, 1992, passim.
8. Cf. Arhiva C. Diamandi, Fondul Casei regale, Arhivele MAE, ds. 115, f. 21, 22.
9. Cf. România în anii..., vol. I, ed.cit., p. 103-104.
10. Idem, p. 108.
11. Cf. I. G. Duca, *Amintiri politice*, vol. II, Jon Dumitru-Verlag, München, 1981, p. 137.
12. Cf. C. Stere, op. cit., p. 230.
13. Idem, p. 229.
14. Idem, p. 229 și urm.
15. Pentru conținutul tratatului, a se vedea România în anii..., vol. I, ed. cit., p. 121 și urm.
16. Cf. C. Stere, op. cit., p. 219.
17. Cf. I. G. Duca, op. cit., vol.cit., p. 12 și urm.
18. Ibidem.
19. Idem, p. 26 și urm.
20. Ibidem.
21. Idem, p. 29.
22. Idem, p. 20.
23. Idem, p. 30.
24. Idem, p. 51.
25. Idem, p. 30.
26. Idem, p. 31.
27. Idem, p. 31-32.
28. Idem, p. 53.
29. Idem, p. 53 și urm.

Radu Ștefan Vergatti

Membru al Academiei Oamenilor de Știință din România

Impactul stabilirii reședinței domnești la Târgoviște (sec. XIV-XVI) asupra dezvoltării orașului

Stabilirea reședinței domnești la Târgoviște, indiferent dacă s-a făcut din considerente economice (avantajele de acest ordin pe care le ofereau drumurile comerciale), strategice (poziția mai îndepărtată față de pericolul pe care îl prezentau otomanii și mai apropiată de Transilvania), politice (asocierea la domnie de către Mircea cel Bătrân a fiului său Mihail) sau datorită avantajului pe care-l prezenta supravegherea mai facilă a marilor drumuri de comerț ce se ramificau spre sud și răsărit, a avut un rol esențial în dezvoltarea și evoluția ulterioară a acestei noi reședințe.

Mutarea la Târgoviște a scaunului domnesc și funcționarea curții determină stimularea activității producției pentru piață, datorită comenzilor pentru nevoile curții, intensificarea activității negustorilor târgovișteni, privilegiați prin acte domnești, atragerea negustorilor prin înlesniri vamale.

Statutul de oraș domnesc atrage, la începutul sec. al XV-lea, și grupuri alogene de meșteșugari și negustori, o colonie de rit catolic, fiind atestată în oraș, printr-o biserică parohială, în 1417.

Din vremea lui Mircea cel Bătrân, până în anul 1431, an ce marca urcarea pe tron a lui Alexandru Aldea – primul domn care avea să emită documente numai din Târgoviște, Țara Românească a avut două reședințe domnești, iar după acest an până la 1465, singura reședință a fost Târgoviște.

De la 1418 la 1459, mai ales sub domnitorii Vlad Dracul (1436-1442, 1443-1447) și Vladislav al II-lea (1447-1448, 1448-1456), Târgoviștea a fost principala reședință a țării. După construirea Curții Domnești de la București, de către Vlad Țepeș, în 1459, cele două orașe și-au împărțit calitatea de reședință a Țării Românești; Târgoviștea, datorită poziției sale

strategice, putea fi considerată „capitala rezistenței antiturcești”.

Radu cel Mare (1495-1508), Neagoe Basarab (1512-1521), Radu de la Afumați (1524-1529), Radu Paisie (1535-1545), Pătrașcu cel Bun (1554-1557), Petru cercel (1583-1585), Mihai Viteazul (1593-1601), Radu Șerban (1602-1611), Radu Mihnea (1601-1602, 1611-1616, 1620-1626) și Matei Basarab (1632-1654) au preferat întotdeauna reședința situată pe malurile lalomiței.

Mutarea reședinței domnești la Târgoviște va avea un rol extrem de important în dezvoltarea orașului. Aici se vor muta meșteșugari, negustori interesați de câștiguri cât mai mari; cerințele domniei și ale marilor boieri vor impune sporirea și diversificarea producției, iar pe de altă parte domnia vor lua o serie de măsuri pentru dezvoltarea și protejarea producției și comerțului autohton.

În general, domnia, interesată de sporirea veniturilor, a susținut interesele târgoveților, mai ales ale negustorilor, în conflictele cu alți negustori în special cu cei brașoveni; singurul conflict între domnie și orășenii din Târgoviște este cel din vremea lui Vlad Țepeș (1456-1462), când orășenii din Târgoviște „au făcut o vină mare unui frate al Vladului-Vodă”, iar ca pedeapsă „când au fost în ziua paștilor, fiind toți orășenii la ospete, iar cei tineri la hore, așa fără veste pe toți i-au cuprins. Deci câți au fost oameni mari, bătrâni, pe toți i-au înțepat de au ocolit cu ei târgul; iar câți au fost tineri, cu nevestele lor și cu fete mari, așa cum au fost împodobiți în ziua paștilor, pe toți i-au dus la Poienari de au lucrat la cetate, până s-au spart toate hainele duple ei și au rămas toți desfăcuți în pieile goale”.

Se pare că, în bună măsură, aceste conflicte se datorau orășenilor. Astfel, într-una din povestirile germane despre Vlad Țepeș, se arată

că negustorii unui târg din Țara Românească s-au plâns către Vlad Țepeș că nu au câștigat nimic; domnitorul le cumpără marfa nevândută, dar negustorii nu se mulțumesc doar cu atât, ci cu banii câștigați ei cumpără altă marfă pe care o comercializează pe piață (este o dovadă că aceștia făcuseră o profesiune din negoț, interpunându-se între producător și consumator) ceea ce atrage pedeapsa domnului.

O dovadă a bunelor intenții pe care le are Vlad Țepeș o reprezintă cererea pe care o adresează Sfatului municipal al Brașovului, de a-i extrăda pe cei care l-au ucis și jefuit la cetatea Bran pe negustorul Zanvel din Târgoviște. El cere, de altfel, și avutul care i s-a luat: „două sute cincizeci de florini și cinci sute de perperi și sabia și hainele de lpră și punga cu trei sute de asprii și inelul de aur cu preț de zece florini și spada și șapca” avere ce atestă prosperitatea acestui negustor deoarece – afirmă domnitorul – „eu nu fac nici un rău oamenilor voștri, ci îi las să umble slobozi ca să se hrănească”.

Încă de la început voievozii care au rezidat la Târgoviște au acordat privilegiile menite să aducă venituri însemnate, contribuind, astfel, la dezvoltarea așezării și la prosperitatea locuitorilor acesteia.

O dovadă a atitudinii pe care domnia o are față de negustori o constituie hrisovul lui Dan al II-lea care face precizarea pentru târgovișteni: „Vă sloboade domnia mea de toate și de vamă, să nu dați nicăieri numai la Târgoviște, apoi, iar să umblați și pe la Severin și prin toate târgurile și la Brăila și prin toată țara domniei mele nicăieri să nu dați”, confirmând o situație anterioară „și cum ați dat vamă înainte, astfel și acum”.

Începând cu sec. al XV-lea documentele amintesc numeroase categorii de meșteșugari: fierari (un Mihai faurul era pomenit în 1431 la Târgoviște), silitrarii care preparau praful de pușcă (la 1445, Vlad Dracul cerea la Brașov „salitră ca să facem praf și să-l așezăm în cetate”), tunari (turnătorii de tunuri de pe timpul lui Petru Cercel), lăcătuși (prima mențiune datează din 15 decembrie

1585 și se referă la Andreiaș lăcătușul din Târgoviște), zidari (la 13 ianuarie 1585 Dumitru Zidarul era recompensat de Mircea Ciobanul cu robi țigani, pentru munca pe care a depus-o acoperind „cu plumb mitropolia din orașul domniei mele Târgoviște”), podari, cojocari-blănari (Hans blănarul stabilit în Târgoviște), curelari (Ștefan Curelarul), croitori (Paul din Târgoviște, croitorul lui Mircea Ciobanul), morari, pitari (existau numeroase mori la Târgoviște), măcelari (Benedict măcelarul), bărbieri și alții.

Primul deceniu al sec. al XVI-lea a reprezentat pentru Țara Românească începutul activității tipografice. Macarie, refugiat la curtea lui Radu cel Mare, instalează o tipografie, se pare, la Târgoviște și scoate trei cărți: Liturghierul (1508), Octoihul (1510), Evangheliarul (1512) în slavonă; seria tipăriturilor este reluată, în 1545, cu molitvelnicul slavonic imprimat de Dimitrie Liubavici.

Înfloritoarea activitate tipografică desfășurată la Târgoviște a contribuit la creșterea rolului reședinței țării în dezvoltarea culturii în sec. al XVI-lea, tradiție cu care orașul se va mândri în decursul veacurilor.

Târgoviștea a cunoscut, prin stabilirea scaunului domnesc sau prin construirea „primei cetăți cu rosturi militare, o impulsie fără precedent a dezvoltării urbane”.

Așezarea apărută în jurul pieței permanente, aflată în cartierul Suseni, se va extinde spre sud-est, depășind, la începutul ultimului sfert al sec. al XIV-lea, zona în care se va construi Curtea Domnească, iar în prima jumătate a sec. al XV-lea se adăugase spre sud-est aproximativ 1 km după cum dovedesc cercetările întreprinse, în punctele: str. N. Bălcescu, nr. 252, str. Rodnei și

biserica din actuala zonă Stelea, care a avut soclul din zidărie

Structura urbană a Târgoviștei, reliefată atât în trama stradală, cât și prin apariția unor obiective de valoare istorică și artistică, s-a menținut în cursul sec. XIV-XVII fără modificări esențiale, situație care s-a datorat și unei creșteri relativ lente a populației, cu unele salturi notabile ce corespundeau, de obicei, revenirii domniei în vechea reședință de la Târgoviște.

locuința cercetată în 1980 pe fosta str. Dr. Marcovici, unde s-a aflat o monedă datată la începutul domniei lui Murad al II-lea.

Centrul economic, viitorul „Târg de Sus” și cel politic reprezentat de Curtea Domnească, sunt principalele repere ale orașului, cărora li se va adăuga o a doua piață permanentă, atestată documentar la începutul sec. al XVII-lea, prin menționarea „Târgului de Sus” și a „Târgului de Jos” remarcată de Mihai Oproiu – („Aspecte ale comerțului târgoviștean (1600-1714), Târgul de Sus și Târgul de Jos”, în *Archiva Valachia, Târgoviște*, 1976, 8, p. 129 și urm., unde invocă un document din 1616).

Anterior sec. al XVII-lea, Târgul de Jos este considerat de istoricul Gh. I. Cantacuzino „ca o extindere a așezării pe măsura creșterii gradului de urbanizare”, în timp ce Mihai Oproiu consideră că „ambele așezări au cunoscut o dezvoltare independentă”.

Se pare că organizarea gospodăriilor era următoarea: casele – în apropierea străzii, dar nu în stradă; anexele – în spate, iar în fund – grădina. Au fost puse în evidență 39 de locuințe, două biserici, cinci cuptoare și încă două semnalate prin deșeuri, o zonă de ateliere de prelucrat arama, un atelier de prelucrare a fierului, diverse ateliere meșteșugărești cu alte profile.

Unele dintre case aveau pivniță, iar încălzirea locuințelor se asigura cu sobe din lut și cahle. În întreg orașul, construcțiile erau din lemn, acesta fiind materialul caracteristic. O singură excepție,

Bibliografie

1. Aristide Ștefănescu, *Premise ale genezei orașului medieval, în lumina cercetărilor de la București*, în *Valachica. Studii și materiale de istorie și istorie a culturii*, 12-13, Tgv., 1980-1981, p. 81;
2. P. Diaconescu, C. Ionescu, *Cercetări arheologice în zona fostei străzi „Rapsodie” din Târgoviște – Biserica „Stelea veche”*, în „Materiale și cercetări arheologice”, Oradea, 1979, p. 353-354, 364-366;
3. Gh. I. Cantacuzino, *Aspecte ale cercetării arheologice privind începuturile urbane ale Târgoviștei*, în „Cercetări arheologice”, V, Buc., 1982, p. 225;
4. Mihai Oproiu, *Note despre apariția orașului Târgoviște*, în „Valachica studii și cercetări de istorie”, 10-11, Târgoviște, 1978-1979, p. 443;
5. Gabriel Mihăescu, *Cercetări arheologice în Târgoviște-Suseni, în Valachica. Studii și materiale de istorie și istorie a culturii*, 12-13, Tgv., 1980-1981, p. 117-134;
6. Nicolae Stoicescu, Cristian Moisescu, *Târgoviștea și monumentele sale*, Buc., 1976, p. 8;
7. Gh. I. Cantacuzino, *Târgoviște – ville et residence princiere*, comunicare la sesiunea științifică internațională „Orașul ca reședință domnească în sec. XIII-XVI”, Târgoviște, 29 mai – 2 iunie 1996, cf. „Historia urbană”, 1, Buc., 1997, p. 3;
8. *DIR*, B, sec. XIII, XIV și XV, p. 92;
9. Șt. Olteanu și C. Șerban, *Meșteșugurile din Țara Românească și Moldova în Evul Mediu*, Buc., 1969, p. 65;
10. Hurmuzaki, *Documente*, XI, p. 190;
11. *DIR*, B, sec. XVI, vol. V, p. 219;
12. *DIR*, B, sec. XVI, vol. III, p. 158; vol V, p. 242;
13. *Istoria Țării Românești. 1290-1690. Letopisețul Cantacuzinesc*, Buc., 1960, p. 4;
14. I. Bogdan, *Documente privitoare la relațiile Țării Românești cu Brașovul și cu țara Ungurească în sec. XV, XVI*, vol. I, 1413-1508, Buc., 1905, p. 81-82;
15. Dinu C. Giurescu, *Țara Românească în sec. XIV-XV*, Buc., 1973, p. 144, 150;

Aerezia Stancu

Colegiul Național „Constantin Cantacuzino” – Târgoviște

DEMERS BIBLIOTECAR MODERN

Povești de viață spuse la Biblioteca Județeană „Ion Heliade Rădulescu” Dâmbovița de către oameni obișnuiți

Societatea modernă este în continuă schimbare și avansează cu o viteză uimitoare, iar pentru unii oameni este foarte greu să se adapteze. „Etichetele sociale”, prejudecățile, discursul instigator la ură și alte fenomene negative duc la discriminarea și excluderea socială a persoanelor aflate în situații deosebite.

Biblioteca este una dintre instituțiile deschise tuturor, indiferent de categoria socială și de vârsta din care utilizatorii fac parte ori de situația economică. Venind aici, fiecare poate deschide poarta către cunoaștere și dezvoltare personală, de aceea cetățenii sunt atrași de programele educative non-formale desfășurate de această instituție.

Biblioteca Județeană „Ion Heliade Rădulescu” Dâmbovița este unul dintre cei mai importanți piloni ai educației alternative din Dâmbovița. Aici se derulează programe menite să deschidă orizontul cultural al copiilor, tinerilor, adulților și celor de vârstă a treia prin metode inovative și participative. Un exemplu relevant în acest sens este programul de educație prin film desfășurat de către Centrul EUROPE DIRECT Târgoviște al Bibliotecii Județene Dâmbovița în parteneriat cu Asociația *One World România*.

De la începutul anului 2016, prima vineri din fiecare lună a reunit la bibliotecă oameni de toate vârstele care au vizionat filme documentare extrem de apreciate în Uniunea Europeană. Producțiile provin din mai multe state europene și sunt de fapt povești de viață ale unor oameni care s-au confruntat cu situații dificile, pe care au reușit să le depășească. Un exemplu de voință și determinare ne-au prezentat și două producții românești, „Roboțelul de aur” și „Toto și surorile lui”, filme cu

un puternic impact emoțional care au descris lupta unor tineri de etnie romă pentru a-și atinge visul. Fiecare dintre ele a avut scopul de a schimba percepția celorlalți membri ai comunității despre oamenii din această etnie.

Vizionările sunt urmate de discuții în cadrul cărora publicul are ocazia de a-și exprima punctul de vedere în legătură cu situațiile prezentate. Astfel, participanții își pot dezvolta abilități și cunoștințe utile în viața de zi cu zi: public speaking, capacitatea de a-și expune argumentele și a le susține, respectând în același timp opiniile celorlalți, respect, empatie, asertivitate. Posibilitatea ca spectatorii să interacționeze cu persoanelor care stau în spatele realizării acestor filme este un plus pentru succesul inițiativei.

În luna noiembrie 2016 producția letonă „*Tatăl meu, bancherul*” bifează prezența regizoarei sale – leva Ozolina care ne prezintă o poveste est-europeană despre mirajul tranziției la capitalism. Boris Osipovs s-a bucurat de un succes financiar uriaș imediat după căderea URSS-ului: fostul profesor universitar a devenit bancher, și-a părăsit familia pentru tânăra lui secretară și a început să arunce cu banii în stânga și-n dreapta. Totul a mers foarte bine până când banca lui a falimentat, desființându-se odată cu toate economiile deponenților. Osipovs a dispărut în ceață, părăsind Letonia pentru a nu fi arestat pentru operațiuni ilegale.

Cincisprezece ani mai târziu, familia lui primește o fotografie de la Interpol a unui domn în vârstă cu același nume, care trăiește într-un azil psihiatric din Malaezia. Să fie el? În ciuda rezervelor familiei

sale, fiica lui, regizoarea de documentare Ieva Ozolina, începe o investigație pentru a afla adevărul despre bărbatul din fotografie. „*Tatăl meu, bancherul*” este un film emoționant despre un bărbat care se pierde în vremuri de schimbare și despre fiica lui care speră să îl regăsească.

Încercăm pe această cale să împletim viziunile de film cu dezbaterile unor probleme curente, alături de regizori și experți din diferite domenii și să venim în întâmpinarea nevoilor de informare și formare a tinerilor privind posibilitatea urmării unei cariere în „*lumea filmului*” descoperind astfel, nu numai filmele care vorbesc despre oameni de lângă noi și problemele lor, ci și meseriile care stau în spatele realizării unui film. Programul continuă pe tot parcursul anului 2016 și în funcție de cerințele publicului nostru vom continua și în anii următori.

Toate acestea sunt posibile în biblioteca noastră prin Festivalul de film KineDok care este un program de distribuție alternativă de film documentar demarat în 2015 de Asociația *One World România*. Programul a fost inițiat de Institutul de Film Documentar din Cehia împreună cu parteneri din alte patru țări central și est-europene (Slovia, Ungaria, Croația și România).

În 2015 au fost organizate 219 proiecții în 25 de locații din 18 orașe din România. În 2016, s-au alăturat programului alte două țări (Polonia și Norvegia). În cadrul celei de a doua ediții 15 filme din țările participante vor fi proiectate în **peste 25 de locații** din 22 de orașe din România.

Succesul prezentării poveștilor din viața oamenilor obișnuiți a determinat dezvoltarea unor alte inițiative menite să susțină integrarea socială a persoanelor defavorizate. Una dintre ele vine din partea metodistului Bibliotecii Județene „*Ion Heliade Rădulescu*” Dâmbovița – Vlăduț Andreescu. Ca membru al comunității bibliotecarilor inovatori „*INELI Balkans*” a propus crearea unui serviciu nou în cadrul bibliotecii – „*clubul de Storytelling*”. Prin dezvoltarea acestui serviciu oamenii amenințați de excluziune socială și afectați de discursul instigator la ură ar avea ocazia să-și spună povestea cu ajutorul unei metode interactive – „*Storytelling*”.

Ideea a fost dezvoltată în cadrul unei propuneri de proiect depus spre finanțare în cadrul programului „*INELI Balkans*”. Prin derularea acestui proiect denumit „*Tell your story and win a new life*”, 20 de bibliotecari din județul Dâmbovița vor fi formați în ceea ce presupune „*Storytelling*”, iar ulterior vor merge în comunitățile pe care le reprezintă și vor „*da mai departe*” aceste cunoștințe. Sub bagheta lor magică, diferite persoane din comunitate vor învăța să-și spună povestea vieții astfel încât ceilalți să conștientizeze problemele cu care ei se confruntă. În final, oamenii vor avea ocazia de a participa la un concurs inedit unde cel mai important premiu va fi...o viață nouă, cu prieteni și activități noi!

*Mindruta Andreescu
Vlăduț Andreescu*

Biblioteca Județeană „*Ion Heliade Rădulescu*” Dâmbovița

Atelierul Digital – Google

Google a lansat în România, în primăvara acestui an, programul **Atelierul Digital** – o platformă online gratuită care oferă tinerilor pregătire în domeniul marketingului digital și în dezvoltarea afacerii cu ajutorul internetului. Programul este parte a proiectului „**Digital Skills**”, dedicat creșterii cunoștințelor digitale la nivelul companiilor și persoanelor din Europa, prin pregătirea unui număr cât mai mare de antreprenori și studenți. Prin acest program s-a urmărit

realizarea unui instrument care să ajute viitoarea forță de muncă și antreprenorii în obținerea cunoștințelor digitale atât de importante în economie.

Atelierul Digital oferă pregătire în lumea digitală sub forma unor cursuri video gratuite, pentru mai multe domenii: de la cum să construiești prezența online, până la campanii de marketing în social media sau utilizarea mediului mobil pentru a atrage noi clienți. Utilizatorii își pot alege o anumită

publicitate. S-a creat un *profil social media* pentru afacerea pusă în discuție. S-au identificat mai multe canale de promovare a afacerii: website, blog, review-uri. S-a ales ca exemplu de promovare a afacerii – crearea unui *website*, pentru care s-au stabilit: publicul țintă, grafica și bune practici.

La pasul următor, s-a discutat despre promovarea acestui website în mediul online prin: rețele de socializare, motoare de căutare, publicitate, programe de afiliere, email marketing.

Trainer-ul a explicat o serie de noțiuni/termeni, exemplificând

prin diferite exemple practice:

– *search engine marketing* (SEM) – marketing prin intermediul motoarelor de căutare – vizează grupul de utilizatori care caută produsele și serviciile pe care le oferim

– *search engine optimization* (SEO) – proces prin care poate fi îmbunătățită vizibilitatea unui website în rezultatele de căutare, pentru a atrage mai mult trafic, fără a plăti costuri de publicitate

– *social media* (media de socializare online). Au fost prezentate avantajele utilizării rețelelor de socializare (Facebook, Instagram, Twitter, Youtube, Google Plus etc.): construirea unei prezențe online; comunicarea directă cu clienții; personalitatea brandului; promovarea ofertelor; obținerea unui feedback de la comunitate

– *email marketing* – promovarea unei afaceri online, prin intermediul adreselor de email

– *web analytics* – prezentarea tipurilor de instrumente de analiză web prin intermediul cărora poate fi urmărit comportamentul vizitatorilor pe un site, evaluarea performanței generale a website-ului, analiza tendințelor și comportamentelor repetitive de-a lungul timpului.

În urma participării la *Atelierul Digital – Google* (cursul offline), cei înscriși au primit o diplomă din partea organizatorilor – *Fundația Leaders* și *Google România*.

Pentru obținerea unei diplome certificate de Google și IAB Europe, recunoscută de toți angajatorii din Europa, participanții trebuie să parcurgă și etapa a doua (cursul online), acesta constând în parcurgerea celor 23 de module puse la dispoziție de platforma Google.

Ileana Faur

Mariana Briceag

Biblioteca Județeană „I.H. Rădulescu” Dâmbovița

temă pentru care vor să se pregătească sau să urmeze întregul curs online. La final, pot alege să dea un test și, dacă îl trec, vor primi o certificare din partea Google și IAB (The Interactive Advertising Bureau) Europe. Întregul curs cuprinde 89 de lecții, împărțite în 23 de teme.

De asemenea, pe tot parcursul anului 2016, specialiști Google livrează training-uri gratuite (cursuri offline ale Atelierului Digital) în diferite orașe ale țării. La ele pot participa tineri cu vârste cuprinse între 16-35 ani, indiferent de nivelul abilităților, de obiective sau de cunoștințele anterioare.

Un astfel de training a fost organizat și la Târgoviște, la sediul Bibliotecii Județene „I.H. Rădulescu” Dâmbovița, de *Fundația Leaders*, cu susținerea *Google Romania* și în colaborare cu *Biblioteca Județeană „I.H. Rădulescu” Dâmbovița*, *Consiliul Județean al Elevilor Dâmbovița* și *Centrul Europe Direct Târgoviște*. Evenimentul a avut loc în data de 27 septembrie 2016, și a fost susținut de Dragoș Zmeu specialist Google (Performance Manager Kubis Interactive).

Timp de 3 ore acesta le-a prezentat celor 100 de tineri aflați în sală despre:

- obiectivele și strategia unei afaceri online
- cum să îți construiești o prezență online
- cum îți creezi un website și cum îl promovezi
- noțiuni de *search engine optimization* (SEO)

și *search engine marketing* (SEM)

- social media
- email marketing
- web analytics.

A fost un curs interactiv, la care cursanții au creat, alături de trainer, o afacere ipotetică pentru care au dezvoltat o strategie de promovare online. Au analizat: cum să ajungi la cât mai mulți clienți, să vinzi produse noi, să îți promovezi serviciile, să vinzi pe piețe internaționale, să reduci costurile de

DIN VIAȚA BIBLIOTECILOR

O nouă ediție a programului „Vacanță la bibliotecă”

Biblioteca Județeană „Ion Heliade Rădulescu” Dâmbovița a organizat în perioada 4 iulie – 26 august 2016 o nouă ediție a programului „**Vacanță la bibliotecă**”. Acesta a oferit elevilor de clasele I-VIII un mod plăcut de a petrece o vacanță prin joc, cunoaștere și dezvoltare personală.

În cadrul acestui program au fost desfășurate acțiuni informativ-recreative pentru dezvoltarea personalității la vârste mici, în scopul formării unor abilități și deprinderi de lucru în echipă, în spiritul responsabilității și toleranței.

Bibliotecarii au pregătit activități ce au fost organizate zilnic, de luni până vineri, între orele 11.00-13.00, durata unui pachet complet pentru fiecare grupă fiind de 2 săptămâni.

Au fost constituite patru grupe de copii, organizate calendaristic astfel:

- grupa 1, 4-15 iulie 2016, sub coordonarea bibliotecarelor Camelia Petre și Gianina Ivan,
- grupa 2, 18-29 iulie 2016, sub coordonarea bibliotecarelor Claudia Chebac și Raluca Rusu,
- grupa 3, 1-12 august 2016, sub coordonarea bibliotecarelor Alina Cojanu și Radu Ancuța și
- grupa 4, 15-26 august 2016, sub coordonarea bibliotecarelor Cristina Papoe și Paula Pârvulescu.

Activitățile și atelierelor incluse în program au acoperit o tematică care a răspuns celor mai variate gusturi și curiozități ale copiilor cu vârste cuprinse între 7 și 14 ani.

Programul activităților, identic pentru toate grupele, a fost structurat astfel:

Săptămâna 1

Luni – Să ne cunoaștem prin joc. În prima zi a programului „**Vacanță la bibliotecă**”, participanții au făcut cunoștință prin jocuri interactive, au vizitat secțiile bibliotecii și au aflat despre serviciile oferite tinerilor utilizatori.

Copiii trebuie încurajați să frecventeze biblioteca de la cele mai mici vârste, deoarece acest fapt va

crește probabilitatea ca ei să rămână utilizatorii bibliotecii și în viitor.

Prin oferirea unei game largi de materiale și activități, bibliotecile publice le oferă, de fapt, copiilor șansa de a experimenta plăcerea lecturii și entuziasmul descoperirii de noi cunoștințe. Copiii și părinții trebuie învățați cum să folosească biblioteca în modul cel mai eficient și cum să-și dezvolte abilitățile în utilizarea surselor de informare tradiționale sau electronice. Copiii de toate vârstele trebuie să perceapă biblioteca drept un spațiu deschis, primitor, atractiv și liniștit.

Marți – Eroii cărților. A doua zi de program a fost gândită ca o călătorie imaginară în lumea cărților, prin care participanții au fost familiarizați cu personajele celor mai importante opere literare dedicate vârstei lor. Am aflat de la fiecare copil participant ce eroi preferați are și care sunt poveștile favorite.

Bibliotecile publice au obligația particulară de a susține procesul de inițiere și de a promova cărțile și celelalte surse de informare destinate copiilor. Biblioteca trebuie să ofere evenimente speciale pentru copii, cum sunt poveștile sau alte activități

bazate pe serviciile și resursele bibliotecii.

Miercuri a avut loc **Atelierul creativ**. Atelierele creative înseamnă socializare, exprimarea imaginației, creativitate, cultivarea simțului estetic.

Participanții au realizat diverse obiecte decorative din materiale ușor de procurat. La final lucrările acestora au fost organizate într-o expoziție. Copiii au învățat tehnici și noțiuni elementare de desen și creații handmade.

Joi – În lumea teatrului. Prin această activitate s-a dorit stimularea interesului participanților pentru arta teatrului, dar și deprinderea unor cunoștințe necesare interpretării artistice. Activitatea a beneficiat de sprijinul Centrului de Educație Muzicală „Carmina Burana” din Târgoviște condus de prof. Ana-Maria Nicolae. Coordonatorul acestor întâlniri a fost actorul Radu Câmpăan, căruia îi mulțumim pentru sprijin, implicare și dăruire.

Activitatea s-a adresat atât copiilor timizi, emotivi, cât și celor dezinvolți, dornici să se afirme și să descopere tainele actoriei prin exerciții și jocuri interactive.

Întâlnirile **În lumea teatrului** au cuprins: exerciții de dicție, respirație, jocuri interactive de echipă, tehnici actoricești de dezvoltare personală (autocunoaștere, atenție, coordonare, memorie), exerciții de mișcare scenică și gestuală, jocuri de improvizație pe teme date (situații, povești), interpretare și recitare de poezie.

Vineri – Vizităm și învățăm. Grupurile de copii însoțiți de bibliotecari, părinți și bunici au vizitat Muzeul Poliției Române, Muzeul Evoluției Omului și Tehnologiei în Paleolitic, dar și Grădina Zoologică din Târgoviște. Prin aceste vizite, elevii au învățat cum să se implice, cum să respecte și cum să se raporteze la obiectivele cultural-istorice ale orașului.

Săptămâna 2

Luni, copiii au intrat în minunata lume a muzicii prin activitatea **Să cunoaștem instrumentele și**

genurile muzicale. Participanților le-au fost prezentate într-un mod distractiv instrumentele muzicale și au fost familiarizați cu genuri muzicale diverse. Scopul atelierului a fost orientarea lor spre muzica de calitate, îmbogățirea culturii muzicale, dar și familiarizarea cu multitudinea instrumentelor muzicale.

Activitatea a beneficiat de sprijinul Centrului de Educație Muzicală „Carmina Burana” din Târgoviște.

Marti – Jocurile copilăriei. Cei mici au fost invitați să lase deoparte tabletele, telefoanele sau televizorul și să redescopere jocurile copilăriei. Participanții au fost familiarizați cu jocurile de grup în aer liber, încurajându-se activitățile aerobe și socializarea. “Soare, zâmbete, joacă, distracție”, aceasta a fost deviza acestei zile.

Jocul este element caracteristic copilăriei, el îi dă farmec, reprezentând o modalitate prin care copiii pot descoperi lumea înconjurătoare și totodată minunatele lucruri pe care copilăria le poate oferi. Acesta se află într-o legătură foarte strânsă: prin joc, copiii descoperă lumea, iar adulții se întorc la perioada copilăriei, redescoperind frumusețea vârstei.

Miercuri – Logică, strategie, intuiție. Prin această activitate s-a dorit stimularea interesului participanților pentru jocurile logice, de strategie, care dezvoltă logica și intuiția.

Pentru un copil, este important să fie sociabil, să se afle printre alți copii de vârsta lui. Nu doar că învață mai ușor anumite lucruri, dar și socializează, își dezvoltă inteligența socială, învață să nu se teamă de oameni, învață să fie ambițios și începe să își dorească să fie cel mai bun din colectivitate. Jocul nu oferă doar posibilitatea dezvoltării sau formării anumitor operații intelectuale, prin el se realizează o schimbare radicală a poziției copilului față de lumea înconjurătoare.

Joi – Atelier de sănătate/creativitate.

Participanților le-au fost prezentate într-un mod interactiv regulile cele mai importante care trebuie respectate pentru o viață sănătoasă. Scopul acestei activități a fost formarea deprinderilor de alimentație sănătoasă și dezvoltare armonioasă în rândul copiilor.

Printre obiectivele avute în vedere prin această activitate se numără: formarea și consolidarea deprinderilor de igienă, de odihnă și recreere, formarea deprinderilor de alimentație rațională și de desfășurarea unor exerciții fizice în vederea menținerii sănătății, dezvoltarea capacității de utilizare a normelor igienico-sanitare prin corectarea deprinderilor greșite și încurajarea celor corecte.

Activitatea s-a încheiat cu o sesiune de zumba, moment în care toți participanții au dansat și au făcut mișcare în ritmul muzicii.

Vineri – Party la bibliotecă. În această ultimă zi de program a avut loc premiarea participanților, însoțită de prezentarea individuală a unui moment artistic la liberă alegere.

Copiii au pășit cu emoție în fața publicului format din părinți și bunici. Au recitat, au cântat și au dansat și au adus zâmbete pe buzele spectatorilor.

Fiecare elev din programul „**Vacanță la bibliotecă**” a primit o diplomă de participare din partea bibliotecii, baloane, pliante și materiale promoționale din partea Centrului Europe Direct Târgoviște, dar și cărți donate de bibliotecă și Complexul Muzeal „Curtea Domnească” Târgoviște.

A fost o petrecere de final de program frumoasă, cu muzică, dans și distracție, unde toată lumea s-a simțit bine și s-au făcut poze.

În acest an, alături de echipa bibliotecii, în programul „Vacanță la bibliotecă”, au fost implicați numeroși parteneri și voluntari, cărora le mulțumim pentru sprijin: Complexul Național Muzeal „Curtea Domnească” Târgoviște, Inspectoratul Județean de Poliție Dâmbovița, Grădina Zoologică Târgoviște, Centrul Europe Direct Târgoviște, Ada Jitariu

(instructoare de zumba), Centrul de Arte „Carmina Burana” condus de prof. Ana-Maria Nicolae, Inspectoratul pentru situații de urgență „Basarab I” Dâmbovița, Elena Chioreanu – Director Oriflame, prof. Cristea Florina (Școala Gimnazială Nucet), prof. Stănescu Monica, prof. Matei Nicoleta, prof. Andrei Adela (Școala Gimnazială Cazaci), prof. (director) Folea Mădălina, prof. Dumitrescu Alexandra (Școala Gimnazială Ulmi), prof. Ene Denisa, prof. Popa Iuliana, prof. Sîrbu Daniela (Școala Gimnazială Viișoara), prof. Matache Nicoleta (Școala Gimnazială Lucieni), Badea Claudia, voluntară.

Programul „Vacanță la bibliotecă” a fost un succes deosebit reușind ca, prin multitudinea și varietatea activităților pe care le-a oferit, să răspundă nevoii tuturor de petrecere a timpului liber. De la an la an, numărul participanților a crescut dovedind un impact major al acestei activități în oraș, chiar în județ.

Lucrul cu copiii într-o bibliotecă este o provocare și o adaptare continuă. Bibliotecarul „suficient de bun” este cel care încearcă să se angajeze pozitiv în relația cu copiii, să-i înțeleagă, să-i accepte și să-i stimuleze. Toate acțiunile lui trebuie să aibă o bază realistă. Rolul bibliotecarului, pe lângă pedagogi, părinți, este de a asigura un sprijin copilului în integrarea sa în viața socială și activitatea școlară, contribuind la dezvoltarea sa armonioasă ca individ.

Bibliotecile nu pot exista în afară societății. Prin asumarea rolului de partener al membrilor comunității, biblioteca este un factor activ în modelarea comportamentului acestora. Raportarea permanentă la imaginea idilică a bibliotecii este nerealistă. Biblioteca este o instituție actuală, are o activitate racordată la noile tehnologii și este pregătită de un parteneriat de succes cu omul modern.

Raluca Rusu

Biblioteca Județeană „Ion Heliade Rădulescu” Dâmbovița

Salonul Editorial „Ion Heliade Rădulescu”

În fiecare an începutul toamnei debutează la Târgoviște cu ceea ce se poate numi o adevărată bunăvestire culturală, marcată de cea de-a XV-a ediție a Salonului Editorial „Ion Heliade Rădulescu”. La fel ca în anii anteriori, Salonul este organizat în aer liber, în pavilioane speciale, în scuarul Primăriei Municipiului Târgoviște, eveniment care s-a desfășurat pe perioada festivităților dedicate Zilelor Orașului, tocmai pentru a se obține o audiență maximă și a veni în întâmpinarea editurilor, de a avea un public cât mai divers și mai numeros. Edituri din întreaga țară, companii distribuitoare de carte românească, instituții și asociații de cultură, și-au prezentat oferta, publicul având astfel oportunitatea de a alege cărți din diverse domenii de specialitate: artă, beletristică, știință, mass-media și comunicare, medicină, psihologie, dezvoltare personală, religie, istorie, drept, economie, resurse umane, management, marketing, cărți pentru copii, enciclopedii, dicționare și ghiduri, manuale și auxiliare didactice, cărți pentru timpul liber, meditație și recreere etc. Salonul editorial de anul acesta desfășurat în perioada 8-11 septembrie 2016 a debutat sub cele mai bune auspicii, având în vedere cifrele care s-au înregistrat: peste 2500 de vizitatori, 18 expozanți reuniți în 16 standuri și 90 de evenimente culturale.

Editurile și instituțiile editoare participante la ediția din acest an au fost: ALL; Arhiepiscopiei

Târgoviștei; Bibliotheca; Cetatea de Scaun; Curtea Veche Publishing; Eikon; Herald; Humanitas; Litera; Niculescu; Singur; Tritonic; Corint; RAO; Centrul EUROPE DIRECT Târgoviște; Centrul Județean de Cultură Dâmbovița; Complexul Național Muzeal „Curtea Domneasca” Târgoviște; Societatea Astronomică Română de Meteori.

Prima zi din cadrul Salonului a debutat cu lansarea volumelor: Salonul Editorial „Ion Heliade Rădulescu”, autori: Victor Petrescu și Agnes Erich, apoi Arhiepiscopia Târgoviștei a adus în atenția publicului lucrările: „Sf. Antim Ivireanul – Misionar și om de cultură în slujba Bisericii și neamului românesc”, „Schola Graeca et Latina – Misiune educațională, culturală și bisericească la Târgoviște”, „Sf. Scriptură – călăuză a vieții creștine”, „Sf. Cruce – răbdare în suferințe”, „Almanahul bisericesc, 2016”. De asemenea, printre volumele lansate în prima zi s-a aflat și „Spassk 99”, autori: Nurlan Dulatbekov, Octavian Țicu și Silviu Miloiu. Volumul apărut la Editura Eikon, București prezintă o istorie a prizonierilor de război români din Kazahstan în documente. Titlul monografiei face referire la denumirea lagărului sovietic de concentrare „Spassk 99”, în care au fost aduși mii de prizonieri români în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Volumul a apărut în urma „Expedițiilor Memoriei” realizate de către o echipă de istorici de pe ambele maluri ale Prutului, condusă de istoricul basarabean Octavian Țicu, și prof. univ. dr. Silviu Miloiu, care au mers pe urmele românilor deportați sau ajunși prizonieri în nordul Kazahstanului.

Maratonul lucrărilor primei zile este continuat de Editura Eikon cu volumele: „Cavalerism, pasiune, fanatism. O istorie politică și culturală a Franței secolului al XVI-lea și misterul Don Juan. O iubire în secolul de aur”, autor Corneliu Șenchea, lucrare al cărei conținut ne prezintă istoria Franței primei jumătăți a secolului al XVI-lea care este dominată de figura strălucitoare a Diane de Poitiers, Gardă pentru Führer. Divizia Leibstandarte-SS Adolf Hitler, autor Adrian Dragoș

Defta, „O antropologie mistică. Introducere în gândirea Părintelui Stăniloae, autor Sandu Frunză”, „Adevăratul Cioran”, autor Ion Cordoneanu, „În dialog. Studii de filosofie creștină, teologie politică și istoria religiei”, autor Ion Cordoneanu, „Petru Ursache. Omul bun al culturii românești, Apaos” ediție îngrijită de Magda Ursache, „Petru Ursache: monografie”, autor Iordan Datcu; „Când vin vulturii și Întoarcerea lupilor”, autor Hans Bergel; „Clipa de grație”, autor Mihaela Malea Stroe, volum care s-a bucurat de prezentarea domnilor Christian Crăciun, Bogdan-Costin Georgescu și Valentin Ajder; „Mituri și simboluri biblice în poezia românească neomodernistă”, autor Daniela Varvara; „Ziua Fiului omului”, autor Dan Damaschin; „Timpul splendorii”, autor Andreea Nanu; „Migrații”, autor Laurențiu Orășanu; „Izvoare în desert”, autor Pr. Jonathan Hemmings; „Cămașa de forță”, autor Leonard Oprea; „Trilogia lui Theophil Magus. Calea și adevărul și viața, autor Leonard Oprea; „Mircea Vulcănescu – o microistorie a interbelicului românesc”, autor Ionuț Butoi; România dincolo de trecut. Eseu despre experiența servituții”, autor Mihai Gheorghiu; „Pavese, omul jignit”, autor Vianu Mureșan; „Lectio incerta, cronici literare”, autor Christian Crăciun; „Fernando Pessoa (o cvasi autobiografie), autor Jose Paulo Cavalcanti Filho; „În urna fixă a timpului”, autor Eliza Macadan; „Măștile fericirii”, autor Sânziana Dobrovicescu; „Dincolo de așteptare. Dialog în larg”, autori Monica Pillat și Radu Ciobanu; „Părăsește-mă!” autor Magda Marin; „Un retuș...pentru un zâmbet”, autor Aurora Spasinovici; „Poemele regăsirii” și „Modern și contemporan în plastica europeană”, autor Ioan N. Roșca; „Apocrife”, autor Cristi Ardelean; Plotin: despre frumos”, traducere din limba greacă de Dan Tomuleț; „Cetăți medievale din sudul Transilvaniei – Zece trasee culturale”, autor Arne Franke; „Inelul Domniței Catrina”, autor Iulia Cubleşan; „Țărăncuța de la Dunăre”, autor Felicia

Truffier; „Mălini” autor Eduard Dorneanu; „Frontul de acasă – Propagandă, atitudini și curente de opinie în România primului război mondial”, autor Radu Tudorancea; „Arhiva Rugului Aprins” vol. 3, 4 – coordonator Marius Vasileanu; „De la Antin la Pocrov – Mărturii”, autor Vasile Vasilachi; „Comentarii la Evanghelia după Ioan”, autor Ștefan Todirașu; „Chipul rugului aprins”, autor Carmen Ciornea; „Mircea Eliade și misterul totalității”, autor Bogdan Silion; „Mircea Eliade – Itinerare labirintice”, autor Mihaela Chirbău-Albu; „Mircea Eliade – La marginea labirintului – corespondențe între opera științifică și proza fantastică”, autor Dorin David; „Intimitatea spiritului”, autor Nicoleta Dabija; „Birlic – tăvălugul râsului eclatant, tordantă năvalnică molipsitoare veselie la scenă, când la trap, când la galop...”, autor Gaby Michailescu; „Trixy Checais – Cartografia zborului”, autor Gina Șerbănescu; „Enciclopedia familiilor maramureșene de origine română/The Encyclopedia of Noble Families of a Rumanian Origin in Maramureș County”, ediție îngrijită de Ion și Liviu Piso; „Criza operei? Studiu de hermeneutică muzicală”, autor Ion Piso. Sfârșitul primei zile a Salonului a fost dedicat iubitorilor de poezie și muzică folk, moment așteptat cu plăcere, deoarece a readus în atenția publicului valori interpretative autentice, muzică și poezie de calitate, merit să creeze o punte spirituală între generații.

În cea de-a doua zi a Salonului editorial, Editura Tritonic a pus în dezbatere tema „Despre genuri minore”?, care i-a avut ca invitați pe Michael Hăulică, Teodora Matei, Dănuț Ungurean, Adina Speteanu și Bogdan Hrib. De asemenea, tot la Editura Tritonic a avut loc lansarea volumului: „Istorie în documente: Mavrocordații, autor Claudiu Victor Turcitu. În după-amiaza aceleiași zile, Editura Singur a lansat următoarele volume: „Armata luminii”, autor Cristina Harnău; „Prin ochii sufletului”, autor Mihaela Mircea; „Mirifică e clipa”, autor Alex Vălcu; „Scriu pe cer”, „În lumea marelui nimic”, „Amurguri târzii”, „În neliniștea gândului”, „Pentru cei ce vin sau pleacă”, „Între vorbe și tăceri”, „Pe țărnul tăcerii”, autor Viorel Birtu Pîrăianu; „Singurătatea culegătorului de scoici”, autor Ion Țoană; „Eliberarea”, „Avans și lichidare”, „Manual de gesturi inutile”, autor Ștefan Doru Dăncuș; „Căminul Racoviță”, autor Grig Gociu; „Blackjack” – antologie de poeți irlandezi; „Suntem cameleoni”, autor Emanuel Pope; „Iubirile merg toate în Paradis”, autor Anghel Zamfir Dan.

Ultima zi a Salonului editorial s-a bucurat de prezența Editurii Bibliotheca, editură locală, care

datorită calității deosebite a lucrărilor scoase, dar și a conținutului acestora, ocupă un loc important pe piața editorială. În cadrul Salonului, Editura Bibliotheca a lansat volumele: „Exerciții de admirare. Note de lectură”, autor Niculae Ionel; „Infinitul contrastelor”, autor Vali Nițu; „Anul tăcerii și alte povestiri”, autor Constantin P. Popescu; „Capcane pentru ochi deschiși, vol. 1, 2”, autor Ioan Vișan; „Departee de Shangri-La”, autor Vilia Banța; „Mihai Cimpoi: de la mitopo(i)etică la critica ontologică”, autor Theodor Codreanu; „Haosul și ordinea. Gândirea și practica pozitivistă în evoluția societății braziliene (1500-2000)”, autor Petre Gheorghe Bârlea; „Continuatorii Școlii literare și artistice de la Târgoviște”, autor George Toma Veseliu; „În pelerinaj la Sfânta”, autor Savian Mur; „Libertatea politică în epoca modernă”, autor Lucia-Valentina Doman; „Monografia comunei

Gura Ocniței (Adâncă, Gura Ocniței, Săcuieni). Gura Ocniței – a patra localitate petroliferă din România”, autor George Toma Veseliu; „Analist în literatura de piață”, autor Corin Bianu; „Urteul vieții”, autor Maria Mirea; „Istoria Crucii Roșii Române – filiala Dâmbovița”, autor Marian Curculescu; „În slujba adevărului. Din amintirile unui ofițer de informații”, autor Ioan Burdulea; „Societatea scriitorilor târgovișteni. În cultura Cetății”, autori: Mihai Stan, George Coandă, Victor Petrescu; „Pe Dâmbovița în sus pe urmele lui Negru-Vodă și ale urmașilor săi. Vălenii din plaiul Dâmboviței. Pagini de viață și istorie”, autori: Ion Șerban Fălculete, Ioan Fălculete; „Anatomia ființei. Promoția de azi a Școlii literare și artistice de la Târgoviște. Medalioane în evantai”, autor Mihai Cimpoi; „Din misterele literaturii române(2). Cum scria Eminescu”, autor Nicolae Georgescu.

Cele patru zile dedicate Salonului s-au dorit a fi un mix puternic de marketing, comunicare, social media și campanie pro-lectură. Dacă am reușit sau nu acest lucru, dacă am putut aduce în prim-planul Salonului lucruri care să ducă la o creștere a vizibilității vieții culturale din acest spațiu înseamnă că ne-am atins scopul.

Pentru anul viitor ne dorim cărți, cărți, cărți... cât cuprinzi cu ochii. Timp de lectură să fie!

Daniela Iordache

Biblioteca Județeană „Ion Heliade Rădulescu” Dâmbovița

Despre Seara de Carte

De ceva vreme am ajuns să fiu un fel de coordonator al evenimentului *Seara de Carte*. Am preluat această „funcție” de la o bună colegă, Manina Leășu, care și ea, după câte am înțeles, a pus în practică acest eveniment care își are „sucursale” cam peste tot în România, radiind de undeva din Brașov. Mi-a plăcut nespun ideea, mai ales că am avut o idee asemănătoare cândva pe care doream să o pun în practică și eu. Nu mai era necesar, deoarece „conceptul” era deja pus în practică. Ce este această *Seară de Carte*?

O dată la două săptămâni, în general joi de la ora 17, ne întâlnim mai mulți cititori la Biblioteca Județeană „Ion-Heliade Rădulescu” din Târgoviște

– au fost și vor mai fi excepții în care schimbăm locul în funcție de anumite idei ce ne bântuie la un moment dat – și discutăm despre o carte pe care ne-o fixăm pentru acest interval de două săptămâni. Cine vine? Avem pasionați care au vârste cuprinse între zece și șaptezeci de ani. Sunt persoane care vin din direcții profesionale extrem de eterogene. Cam acesta este cadrul general. Colaborăm cu Librăria *Fragilistic* și cu *Centrul de Cercetări în Științe Politice și Comunicare* din cadrul Universității „Valahia” din Târgoviște.

Dar esențialul, conținutul, rămâne tot cartea. Este vorba despre cartea care ne „doare”, care ne place, care ne obligă, care ne aruncă cu adevărat

în lume. Este cartea care ne rupe de *facebook* și de comunicarea prin intermediari tehnologici. Este cea care ne aduce la o masă și ne oferă și un ceai – din când în când, mai ales iarna. Este cartea care ne face să ne privim în ochi, să vorbim în jurul unei teme, să ne antrenăm vreo abilitate sau alta – de la a dialoga la a „socializa”, acest ultim termen fiind unul atât de la modă încât nu prea mai înțeleg nici eu de unde până unde i se întinde sfera semantică. Ne contrazicem? Da, uneori puternic. Avem pasionați autentici? Da! Chiar persoane care pot să treacă, în opinia mea, drept împătimiți, adică sunt persoane ale căror vieți au și un ritm dictat de anumite cărți sau de anumiți autori. Nu pot să nu îl amintesc aici pe domnul care are drept autor preferat pe Soljenițin. Sau prietenii care au o plăcere din a citi opere întregi de autori. Ce se petrece mai exact aici? Se prezintă cartea săptămânii, anunțată mereu la „ședința” precedentă, și lumea o citește... sau nu. Unii nu au timp, alții sunt refractari la autor sau la carte, alții o citesc din datorie, alții o iau ca pe o penitență, ca pe o provocare... Alții abia așteaptă să vină pentru a ști dacă respectiva carte merită mai apoi citită, așteptând părerile celorlalți, alții pleacă ferm convinși că nu merită investit vreun efort în lecturarea respectivă. Sau nu merită investit în lectură în general! Aceștia sunt mai rari, dar există. Există pentru câteva ședințe, apoi se retrag și nu îi mai vedem niciodată. Sunt confiscați de viață, de alte căi. Dar cei mai mulți trec cu bucurie la următorul autor. Sau se întrebă: „cum să fac să citesc mereu?”

Ei, dar cum stau lucrurile și cum am dori să stea? Se citește, așadar, sau se recitește – căci cărțile sunt făcute nu pentru a fi citite, ci pentru a fi recitite, nu? – iar în ziua „performanței” ne apucăm să o transformăm într-un dialog. Noica spunea că o carte trebuie atacată, atacată sub idei. Pusă la lucru. Nu

este doar un bun de consum și doar atât. Trebuie să o treci în viață cumva. Uneori cartea devine pretext pentru a o comenta, pentru a o duce mai departe în teme pe care le-ar presupune. Alteori dialogul se fixează într-o singură situație, considerată importantă, a cărții respective. Este bine? Este rău a proceda astfel? Nu știu. Mie personal îmi place acest joc până la un punct. Nu este constrângător, nu sperie și nu ar trebui să sperie, mai ales pe tinerii care se apropie cu un băț în mână de cărți, testându-le de la distanță dacă mușcă au ba. Nu se intervine cu rigori academice, cu „metodă” școlărească. Dacă școala poate să provoace – sau mai degrabă să contribuie la un anumit blocaj față de carte – atunci *Seara de Carte* încearcă să pună *altfel* lucrurile. Eu consider că în realitate școala încearcă cu disperare să resuscite pasiunea pentru carte, dar din păcate „pacienții” sunt destul de fugiți în lume pentru a da atenție disperării școlii. În această disperare se ajunge la un fel de constrângere, „pacientul” fiind ușor speriat de vocea școlii.

Recunosc, apoi, că mi-ar plăcea ca acest „antrenament” să se desfășoare după o anumită metodă și să respecte anumite exigențe, pentru a nu cădea în sporovăială. Mi s-a spus cândva, din partea unei persoane venind dinspre o disciplină mai exactă, că nu prea suportă atmosfera care îl zăpăcește prin „lipsa de concluzii”. Da, la *Seara de Carte* nu se trag concluzii. Cărțile rămân deschise, discuțiile rămân deschise. Sunt doar seri de antrenament. Sala de forță este biblioteca sau alt mediu propice lecturii și discuțiilor. Sacul de box este de fiecare dată schimbat. Caloriile scad în funcție de cât efort depune fiecare în dialogul susținut pe banda de alergat. Bucuria și ușurătatea ființei transpirate reies din savurarea lumilor întâlnite în acești saci de box. Setea crește după efort și se cere o nouă doză de hrană de „digerat”. Puturoșii trișează, mănâncă pe furie lucruri care duc la îngroșarea lenei, la lăncezirea neuronului. Cei virtuoși – ca să folosesc un termen plăcut antichității – strâng din dinți sau sunt trup și suflet furați de mirajul acestui joc-antrenament. Așa că... pe locuri, fiți gata, start! Puteți spune fără pregătiri prea mari: de mâine mă apuc să citesc o carte la două săptămâni. Asta înseamnă în jur de 26 de cărți pe an. Și când ne gândim că un „jucător” de performanță ajunge la cel puțin o sută, eu zic că nu e rău pentru un simplu antrenament. Nu-i așa?

Pompiliu Alexandru

Universitatea „Valahia” din Târgoviște

Marșul Lecturii

A devenit deja un trend ca bibliotecile publice mari, implicate intens în viața comunității locale, să organizeze diverse activități, cu un caracter cultural atipic, plasate undeva la granița dintre convențional și neconvențional. În termeni de Public Relations, am putea spune că astfel de activități se încadrează într-un program de sporire a vizibilității instituției, încercând să atragă atenția comunității asupra a ceea ce face o structură, dar folosind procedee neobișnuite și atipice pentru această structură.

Momentul în care biblioteca a avansat la statutul de spațiu de socializare, instituție organizatoare de evenimente culturale, educaționale și de loisir sau prestatoare de servicii ce nu implică obligatoriu împrumutul de documente, a constituit un pas major în procesul de deschidere tot mai largă către nevoile comunității pe care o deservește și în mijlocul căreia funcționează. Pentru schimbarea mentalității comunității, formată în multe decenii în care biblioteca era sinonim cu împrumutul de cărți, era însă nevoie și de afirmarea publică a acestui demers. Apar astfel manifestările de tip flash-mob, campaniile de oferire de cărți și materiale informative sau alte activități în aer liber organizate de către biblioteci.

Într-un astfel de proces, de sporire a vizibilității și afirmare a rolului ei în comunitate, se află implicată de mai mulți ani și Biblioteca Județeană „I. H. Rădulescu” Dâmbovița. Publicul său, în majoritate tânăr și foarte tânăr, este o dovadă că noile generații au înțeles rolul tot mai complex pe care vechea instituție de cultură și l-a asumat în județul și orașul de reședință, implicându-se entuziast în programele ei, într-o dublă ipostază de inițiator și participant.

Dintr-o astfel de colaborare, între bibliotecă și voluntarii și utilizatorii săi, s-a născut și *Marșul Lecturii*, desfășurat în zona centrală a orașului Târgoviște, în data de 22 aprilie 2016.

Marșul a avut ca traseu Biblioteca județeană – Platoul Prefecturii – Parcul Mitropoliei – Piața „Mihai Viteazul” – scuarul Primăriei Municipiului

Târgoviște – Centrul Vechi, cu întoarcere la bibliotecă.

Participantii, în număr de peste 100 de persoane, au scandat lozinci pro-lectură, au împărțit cărți (titluri ale clasicii literaturii române, obținute de către bibliotecă în urma câștigării unui grant *Books 4 youth* oferit de Fundația „Mereu aproape”) și au cântat, acompaniați de chitară, cunoscute piese din repertoriul folk. Persoanele întâlnite pe traseu, indiferent că se relaxau în parc sau la o terasă, au primit cărți și s-au arătat plăcut surprinse de eveniment. La fel și edilii Târgoviștei, care au întâmpinat călduros evenimentul, primarul Cristian Daniel Stan invitând manifestanții în sala Florentină a primăriei, și angajându-se că va susține activitatea culturală în veche cetate.

Activitatea a avut și un bun ecou în presa locală, partenerii media ai bibliotecii fiind alături de manifestanți pe cea mai mare parte a traseului.

Privind retrospectiv, Marșul Lecturii organizat de Biblioteca Județeană „I. H. Rădulescu” Dâmbovița este o activitate de popularizare a serviciilor instituției, cu puternic impact vizual în rândul comunității, dar în același timp ea se încadrează și în categoria activităților de promovare a lecturii, publicul țintă fiind nu doar invitat să citească prin mesajele vizuale și audio, ci și primind o carte ce i-ar putea stârni interesul pentru lectură.

Alexandru Ștefănescu

Biblioteca Județeană „Ion Heliade Rădulescu” Dâmbovița

Lectura nu dăunează sănătății!

„Citind mereu, creierul tău va deveni un laborator de idei și imagini, din care vei întocmi înțelesul și filosofia vieții!” (Mihai Eminescu)

Lectura nu dăunează sănătății! Secolul XXI este un secol al schimbărilor și al descoperirilor noilor tehnologii. Timpul devine din ce în ce mai prețios pentru majoritatea oamenilor, ce încearcă să câștige teren pe piața muncii și, în cele din urmă, ajung să uite că există nenumărate lucruri ce le pot aduce mult mai multe satisfacții din punct de vedere spiritual net superior celui financiar.

Cei drept, pasiunea pentru citit este pe cale de dispariție, dar avantajele ei nu pot fi înlocuite de ecranul televizorului sau al calculatorului.

Lată câteva beneficii ale lecturii:

Cititul îmbogățește vocabularul. Ei bine, lectura ne ajută la exprimare, ne învață cuvinte noi, noi sensuri și noi informații.

Lectura lărgeste orizonturile. În momentul în care citești mai multe cărți, afli lucruri nebănuite, lucruri pe care ai vrea să le trăiești, întâmplări și locuri pe care ai vrea să le cunoști.

Cititul face bine sufletului și psihicului. Lectura unei cărți aduce liniște interioară, aduce odihnă, deconectarea de la gândurile de zi cu zi

și plus de asta este și o terapie pentru toți. Cartea înseamnă relaxare și plăcere.

Lectura îmbogățește cultura generală. Foarte mulți dintre cei care citesc au o cultură generală demnă de invidiat. Școala nu reușește să acopere tot ceea ce noi ar trebui să știm, ea nu va putea niciodată să ne aducă la cunoștință tot, de aceea este esențial să citim cărți. Citește orice, este bine să știi din toate câte ceva.

Cititul face viața mai frumoasă și mai ușoară. Cei care citesc vor lua din cărți tot ceea ce îi interesează și vor folosi acele informații în viața de zi cu zi. Acele detalii te pot scăpa dintr-o încurcătură sau din contră te va face să fii și mai apreciat.

Lectura educă și disciplinează. În toate cărțile sunt personaje bune și personaje negative. Și aproape în orice carte vedem că oamenii răi, cu multe defecte sau apucături nefaste, sfârșesc rău. Pe principiul binele învinge răul, tânărul va învăța că prin tertipuri și răutate nu va ajunge nicăieri. Și datorită cărților își va dori să fie bun, drept, muncitor.

Cititul evidențiază omul. Un tânăr care citește se va putea integra oriunde și în orice grup. Datorită cunoștințelor sale va putea să poarte orice discuția și va reuși să se facă plăcut și apreciat. Cartea oferă tânărului o strălucire aparte.

Cărțile fac cunoscută iubirea. Cred că pentru prima dată în viață adolescentul descoperă iubirea din cărți și astfel el va descoperi toate fețele ei. Citind, tânărul va fi îndrăgostit de iubire, își va dori iubirea în viața lui, va lupta pentru ea și va ști cum să o păstreze în viața lui. Astfel tânărul va pune mai puțin preț pe relațiile sexuale și mai mult pe sentiment.

Cititul te ajută să cunoști viața. În cărți sunt dezbătute toate problemele omului, toate riscurile, eșecurile, împlinirile și reușitele. Citind, vei învăța să înfrunți cu optimism și curaj. Nu vei claca la prima piedică.

Cărțile formează. Lectura formează un om fără doar și poate. Face dintr-un tânăr cu multe temeri, un matur de toată isprava. Face omul inteligent, romantic, respectuos, tandru, luptător, încrezător, curajos, bun, milos și așa mai departe. Practic îi arată care sunt adevăratele valori ale vieții.

Lectura înseamnă bogăție. Un tânăr care citește mult va fi un om împlinit sufletește și va dobândi o spiritualitate ieșită din comun. Cărțile sunt cele mai de preț avuții, din ele află secretul reușitei.

Pentru a trage un semnal de alarmă în acest sens, Biblioteca Orășenească Titu, cu susținerea autorităților locale, a lansat o campanie de îndemn la lectură în rândul generației tinere și nu numai, campanie desfășurată în cadrul "Proiectului Național – EduCaB România", prin oferirea de materiale informative și cărți.

Astfel, Biblioteca Orășenească Titu – punct de informare europeană, fiind o bibliotecă cu profil enciclopedic, pusă în slujba comunității locale, permite accesul nelimitat și gratuit la colecții, baze de date și la alte surse proprii de informații, asigurând egalitatea accesului la documentele necesare informării, educația permanentă, petrecerea timpului liber și dezvoltarea personalității utilizatorilor, fără deosebire de statut social ori economic, apartenență politică,

religioasă sau etnică, punând în valoare toate resursele proprii.

Ea beneficiază de două locații moderne situate la:

Centrul pentru Tineret, etajul I – Titu Gară;

Casa de Cultură, etajul II (mansardă) – Titu Târg;

În funcție de cunoașterea intereselor de lectură ale utilizatorilor s-au elaborat metode specifice de îndrumare a lecturii acestora, de orientare și asistență în procesul de selecție a publicațiilor. S-au furnizat direct informațiile necesare cititorilor pentru a-i ajuta să se orienteze în lumea cărților, pentru a-i deprinde cu mijloacele de informare: cataloage,

bibliografii, liste de recomandare, lucrări de referință etc.

Bibliotecarul alături de părinți, bunici și dascăli, are responsabilitatea de a îndruma copilul spre lectură de la o vârstă fragedă, dând posibilitate acestuia să-și însușească noi cunoștințe, să-și formeze priceperea și deprinderea de a-și găsi singur, mai târziu, informația dorită.

Obișnuindu-i să recurgă la sursele de informare ale bibliotecii își vor forma gustul și dragostea pentru lectură, își vor dezvolta spiritul critic și gustul pentru frumos, îmbogățindu-și astfel orizontul de cunoaștere.

Pe parcursul anilor, numărul iubitorilor de carte a crescut și totodată curiozitatea acestora de a descoperii noi comori (arta teatrală, pictura, muzica, dansul, calculatorul, jocul). Este adevărat că nimeni nu te poate forța să te îndrăgostești și să iubești o carte, dar sunt sigură că undeva într-un loc, poate chiar în bibliotecă, există o pagină scrisă pentru tine.

Vă invit, pe această cale, să pășiți pragul uneia dintre cele mai frumoase biblioteci dâmbovițene, pentru a descoperi împreună minunata și fascinantă lume închisă între copertile a peste 35.000 de unități de bibliotecă ce vă așteaptă zilnic pentru a fi răsfoite și citite.

Așa că... vino alături de noi într-o campanie de promovare a lecturii pentru toate categoriile de vârstă, ce are ca slogan – „**Lectura nu dăunează sănătății!**”.

Nicoleta Liliana Grigorescu

Biblioteca Orășenească Titu

CinEd (European Education for Youth) ajunge la Biblioteca Comunală Raci

CinEd (European Education for Youth), proiectul de educație cinematografică pentru elevi, inițiat de Institutul Francez din Paris a ajuns și în comuna Raci. În cadrul proiectului CinEd elevii din ciclul primar, gimnazial și liceal din comunitate vor putea urmări filme europene, însoțite de materiale pedagogice, care vor fi puse gratuit la dispoziția profesorilor și educatorilor în decursul anului școlar 2016/2017, prin intermediul Bibliotecii Comunale Raci.

Activitățile educaționale pe care le propune proiectul vor ajuta elevii să-și dezvolte abilitățile de analiză critică și estetică a mesajelor audiovizuale în general și a filmelor, să manifeste interes față de cinematografie ca artă.

Copiii sunt la vârsta la care vor să descopere cât mai mult, la vârsta la care gusturile se formează. Prin urmare, am considerat că acum este momentul cel mai potrivit pentru a le face cunoștință cu filme europene de diverse genuri, care, de cele mai multe ori, din lipsa puterii de promovare, nu ajung la ei.

Pentru a veni în sprijinul lor, miercuri, 20 iulie 2016, la Biblioteca Comunală Raci a avut loc prima proiecție din cadrul proiectului de educație cinematografică pentru tineri – *CinEd*. La eveniment au participat elevi cu vârste cuprinse între 11 și 15 ani din comuna Raci, prof. înv. preșcolar Dragomir Ruxandra Mădălina și referent cultural Dumitru Tatiana care au vizionat filmul

„*Shelter / Adăpostul*” Podslon – Bulgaria, 2010
scenariu și regie – Dragomir Sholev.

La prima întâlnire cu filmul european cei prezenți au urmărit povestea lui Radostin, un copil de 12 ani, ai cărui părinți prea ocupați cu sportul, gătitul și polemicile despre politică, n-au timp să observe că el a crescut. Cei doi se confruntă cu dispariția lui Rado, care ajunge în compania unor prieteni nepotrivii pentru el, Courtney și Tenx.

Părinții nu înțeleg comportamentul copilului, care nu-și cere scuze că i-a speriat, ba chiar îi sfidează, plecând din nou și ajungând în arest alături de prietenii săi cu obiceiuri nesănătoase.

După vizionarea filmului, participanții s-au bucurat de prezența unui invitat surpriză—un specialist în analiza și interpretarea producțiilor cinematografice – criticul de film Andrei Șendrea, absolvent al Facultății de Film din cadrul UNATC, secția Comunicare Audiovizuală, care scrie cronică și analiză de film din 2012, care le-a împărtășit din experiența sa profesională.

Copiii au fost foarte impresionați de oaspetele special, au mulțumit pentru explicațiile extensive și foarte interesante, oferite și au promis că vor reveni cu plăcere și la viitoarele proiecții de filme care vor avea loc în cadrul Bibliotecii Comunale Raci, pe parcursul anului școlar 2016 – 2017.

Georgiana Căteuța Barbu
Biblioteca Comunală Raci

BIBLIOTECA COMUNALĂ GURA FOII – TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR

„Biblioteca este o amiază a spiritului. Prin ea suntem sau nu suntem, venim de undeva și mergem undeva, plecăm sau ne întoarcem cu fiecare carte citită pe un drum străbătut sau care așteaptă să fie parcurs”.

Oricare *Bibliotecă*, fie ea mai mică sau mai mare, oferă spre informarea comunității și totodată conservă pentru posteritate, o parte din memoria omenirii. De aceea, primul pas în însușirea profesiei de bibliotecar este valorificarea eficientă a acestui inestimabil tezaur de gândire și creație. Aceasta se poate face prin recomandări de lectură făcute adulților, întrucât ei găsesc în carte, în afară de un mijloc de recreere, un mod de a se cunoaște mai bine pe ei înșiși și îndrumarea micuților care își îndreaptă pentru prima dată, sfios, pașii spre *Bibliotecă*. Ei privesc instituția ca pe o lume neștiută, poate intuită, devenită brusc inedită prin fantezia imaginației, lume ce joacă un rol deosebit în formarea și dezvoltarea personalității adultului de mâine.

Istoria Bibliotecii Comunale Gura Foi este veche. În anul 1923, doi studenți inimoși, fii ai satului, au pus bazele primei *Biblioteci sătești*, înființată în clădirea Căminului Cultural, intitulat sugestiv atunci „*Lumina satului*”. Pornind de la câteva zeci de volume, primite pe atunci de la Casa Corpului Didactic, Biblioteca Comunală deține acum aproximativ 8400 de volume și deservește o populație de aproximativ 2250 de locuitori. Ea oferă cetățenilor comunei, adulți și copii, spre lectură și împrumut la

domiciliu, titluri din toate domeniile de interes, inclusiv enciclopedii și colecții noi pentru copii.

Știm că în lumea de astăzi, tehnologiile de informare devin tot mai dezvoltate și tind să înlocuiască tehnicile clasice de educație, învățare, formare și cunoaștere. Totuși, biblioteca și cartea, în forma sa tradițională, rămân un reper important, niște construcții spirituale solide, modelatoare de suflet și minte.

Din anul 2012, Biblioteca Comunală Gura Foi a beneficiat de resurse noi prin implicarea în diverse proiecte implementate de Biblioteca Județeană *Ion Heliade Rădulescu* Dâmbovița și Centrul EUROPE DIRECT Târgoviște, cum ar fi: proiectul „*Biblionet – lumea în biblioteca mea!*”, finanțat de Fundația Bill & Melinda Gates, prin care au fost dotate bibliotecile din județ cu echipamente IT și tehnică de ultimă oră; proiectul „*Rețea de centre de educație nonformală pentru viață în mediu rural din Dâmbovița*”, prin intermediul căruia grupuri vulnerabile de copii cu vârste cuprinse între 10 și 15 ani împreună cu părinți sau reprezentanți legali ai acestora participă la diverse activități de educație nonformală.

Resursele pe care le avem acum la dispoziție ne-au ajutat să le oferim celor care ne-au călcat pragul activități de calitate, interactive, prin intermediul cărora și-au putut pune în valoare imaginația, creativitatea, energia pozitivă și spiritul de echipă precum: vizionări de filme educative și de animație, ateliere de lucru, teatru de improvizație, utilizarea simțurilor (*Recunoaște-ți colegul*), comunicarea (*Ziua prieteniei adolescente*), (*Ziua Cărților Deschise*) și altele.

În încheiere, vă adresăm îndemnul de a nu uita cât de importantă este biblioteca pentru formarea și dezvoltarea personală a copiilor și tinerilor prin următorul citat: *Dacă Biserica este casa lui Dumnezeu, Biblioteca este templul spiritului uman, este blazonul unei nobleți, care are infinitul ca strămoș și ca posteritate.*

Vă așteptăm cu drag la activitățile noastre!

Mariana Niță

Biblioteca Comunală Gura Foi

METODE MODERNE DE EDUCAȚIE PRACTICATE ÎNTR-UN LOC ÎNCĂRCAT DE ISTORIE

Localnicii din comuna Valea Mare au fost preocupați de lectură încă din secolul al XIX-lea. Prima bibliotecă din comună a fost înființată în anul 1891 în cătunul Valea Caselor, urmând ca în alte trei sate să se înființeze biblioteci în anii următori. Începând cu anul 1952, în cadrul Căminului Cultural „Ion Heliade Rădulescu” se înființează actuala Bibliotecă Comunală Valea Mare, fondul său de publicații fiind procurat din bugetul Primăriei și din banii Schelei petroliere.

În prezent, Biblioteca Comunală Valea Mare are sediul în centrul comunei și își desfășoară activitatea într-un spațiu generos, reamenajat în anul 2007. Baza materială este la standarde corespunzătoare, permițând desfășurarea activității biblioteconomice în condiții optime. Există o sală de lectură de 20 mp, iar biblioteca propriu-zisă are un spațiu de 24 mp.

Acest loc încărcat de istorie s-a adaptat vremurilor, reinventându-se permanent. Pe lângă calculatoarele conectate la Internet puse la dispoziția utilizatorilor, biblioteca aduce în prim plan și metode moderne de educație. Fiind încadrate în sfera educației non-formale, activitățile presupun învățare prin creativitate, inovație și participare activă, de aceea au un succes deosebit în formarea educațională a tinerei generații.

Socializarea este o componentă foarte importantă a educației non-formale. Crearea unui grup compact în timpul activităților îi face pe tineri să uite de stresul învățării formale din cadrul școlii, ținându-i la distanță și de dependența tehnologiei,

de aceea putem spune că este o variantă optimă pentru dezvoltarea și afirmarea personală a copiilor, adolescenților și adulților.

Rezultatele pozitive nu întârzie să apară: atunci când vin la bibliotecă, tinerii își lasă inhibițiile deoparte, iar dezinvoltura lor iese la iveală, citindu-se pe fața lor fericirea. Activitățile non-formale sunt din ce în ce mai populare, numărul participanților crescând de fiecare dată și tot așa și numărul utilizatorilor serviciilor noi oferite de instituția noastră. Mai mult, copiii devin interesați și de lectură, odată ce pășesc pragul bibliotecii, așa că toată lumea are multe de învățat și de experimentat. Vă așteptăm cu drag la Biblioteca Comunală Valea Mare!

Aurora Policeru

Biblioteca Comunală Valea Mare

Biblioteca Municipală Moreni – o instituție vie

Raiul, aici pe pământ, cum numea J. L. Borges biblioteca, prinde culoare, sunet și parfum, la Moreni, grație activităților sale care marchează viața culturală a localității noastre.

Biblioteca noastră își face simțită prezența, permanent, prin acțiunile sale, începând chiar de la vizita în bibliotecă a elevilor (în grupuri, însoțiți de cadre didactice), cărora li se face cunoscută bogăția de cunoștințe adunate aici și care așteaptă să fie descoperite de micii cititori, și până la acțiunile de mai mare amploare.

În șirul manifestărilor ce au marcat, în acest an, viața culturală a localității noastre, un loc deosebit îl ocupă sărbătorirea *Zilei Culturii Naționale*, cu prilejul căreia, artiștii plastici morenari și-au făcut cunoscute lucrările în cadrul expoziției intitulată *Artă morenară*.

Expozițiile, având ca subiect diverse teme, s-au înscris firesc în seria manifestărilor dedicate evenimentului aniversar cum ar fi: *Mihai Eminescu în colecțiile bibliotecii (15 Ianuarie)*, *Numi-vom deci Unire ceea ce suntem azi (24 Ianuarie)*, *Caragiale și lumea prin care a trecut (30 Ianuarie)*, *Mărțișor simbol al primăverii (1 Martie)*, *Comoara printre cărți (Ziua Internațională a Cărții pentru Copii)*, *Români în Europa (9 Mai)*, *Zâmbet de copil (1 Iunie)*, *Frânturi alb-negru (19 Iunie-Ziua Municipiului Moreni)*, *Mult e dulce și frumoasă limba ce-o vorbim (Ziua Limbii Române)*, *Aviația militară în caricatură*, însoțite deseori de recitaluri de muzică și poezie.

Au mai fost organizate de bibliotecă, prezentate și susținute de elevi talentați, numeroase activități

literare ca: *Pe urmele Luceafărului (15 Ianuarie)*, *Caragiale e cu noi (30 Ianuarie)*, *De la Brâncuși până la noi (19 Februarie)*, *Tradiții și obiceiuri de Dragobete (24 Februarie)*, *Despre copilărie și amintirile ei (Aniversarea marelui povestitor Ion Creangă)*, *Sunt cetățean european, am drepturi și responsabilități (5 Aprilie)*, *Eroii cărților citite (1 Iunie)*.

Programe cuprinzătoare din punct de vedere cultural au avut loc și în cadrul *ZILELOR BIBLIOTECII* desfășurate, ca de obicei, în luna mai. Pe parcursul a două zile (11-12 Mai), invitații și toți apropiații bibliotecii s-au bucurat de manifestările organizate cu minuțiozitate și desfășurate cu multă dragoste, dar, mai ales, cu emoție.

Și cu acest prilej, colaborarea foarte bună dintre biblioteca municipală și instituțiile de învățământ din localitate, a avut ca rezultat o serie întregă de acțiuni cultural-educative și anume: prezentări: *Lectura în epoca Internetului (prof. dr. Christian Crăciun)*, *Uniunea Europeană Azi (metodist Vlăduț Andreescu)*; lansări de carte în prezența autorilor: *Ștefan Al. Sașa, Christian Crăciun, Iulian Moreanu, Ioan Vișan, Mihai Stănescu, Viorica Vlad-Ghica, Ion Stoica*; momente dramatice: *Tinerete fără... să învețe și viață fără de...carte, Îmblânzirea scorpiei, Nu citești o carte?*; momente muzicale: *Pe aripile copilăriei, Watch me go*; momente poetice: *În Țara lui Mură-n Gură*; expoziții: *Comori și gânduri, Culoare pentru suflet printre cărți de suflet, Un desen de copil*.

Și în acest an, alături de activitățile devenite tradiționale, am continuat să abordăm tipuri de activități nonformale precum: vizionări de filme

(săptămânal), ateliere de pictură (săptămânal), ateliere de creație precum: *O nouă viziune în sculptura contemporană (19 Februarie)*, *De ziua ta... (8 Martie – confecționarea de felicitări aniversare)*, *Primăvară, bine ai venit!*, *Fantezii de primăvară... (confecționarea unor decorațiuni de primăvară)*, *Bucurii florale*.

Săptămâna *Să știi mai multe, să fii mai bun!* precum și *Sărbătorile pascale* au menținut în jurul bibliotecii o stare permanentă de efervescentă culturală. În această perioadă s-au desfășurat ateliere practice, în cadrul cărora s-au confecționat diverse obiecte decorative precum și ouă încondeiate.

Și în perioada verii, s-au organizat, la bibliotecă, ateliere de vacanță în cadrul cărora s-au desfășurat activități precum: Ateliere de pictură – *Forme și culori*; Ateliere de creație – *Descoperă ce-ți place!* (quilling, origami, modelaj); Vizionări de filme pentru copii (*Cinema...la bibliotecă*), Clubul de lectură.

Toate acestea și multe altele realizate pe parcursul unui calendar bogat arată că Biblioteca Municipală a devenit prin ani un reper major de neocolit în viața spirituală a Moreniului.

Diana-Ancuța Beldiman

Biblioteca Municipală Moreni

Jurnal de voluntar...

Salutare! Eu sunt Tudor și am 18 ani. Anul acesta am terminat clasa a XII-a, la Liceul Tehnologic „Goga Ionescu” Titu. Sunt un simplu adolescent care este pasionat de a face voluntariat.

Anul acesta am reușit să devin voluntar în *Tabăra Meseriașilor* din Țara lui Andrei. Pentru mine este una din marile realizări pentru care vreau să mulțumesc

persoanelor care m-au ajutat în dezvoltarea personală, m-au sprijinit să pot să îmi ating visul.

Trebuie să vă mărturisesc mai întâi faptul că, de mai bine de trei ani sunt voluntar în cadrul Bibliotecii Orășenești Titu. Aici, am cunoscut și lucrat cu *mama*, așa îi spunem doamnei bibliotecar – Nicoleta Liliana Grigorescu, cea care nu precupește nici un efort în a dăruii celor de lângă ea. De asemenea, trebuie să amintesc aici și pe domnul Vlăduț Andreescu – metodist în cadrul Bibliotecii Județene „Ion Heliade Rădulescu”

Dâmbovița, doamna dirigintă Mihaela Pârjolea și altor persoane, pentru faptul că m-au încurajat și au fost alături de min, m-au sfătuit și m-au îndrumat în ceea ce înseamnă voluntariatul.

De-a lungul zilelor petrecute în *Tabăra Meseriașilor*, i-am întrebat pe cei mici *Cu ce vor să plece dintr-o astfel de experiență? Ce așteptări au de la o astfel de tabără?* Răspunsurile lor au fost minunate, cum ar fi: *Așadar, vreau să plec din tabără... cu tot ce se poate ... cu mai multe cunoștințe... fericit și multe lucruri învățate.*

Țara lui Andrei e acolo unde vrei. Am fost implicat în realizarea unor campanii în viața mea..., dar ceea ce face OMV Petrom mi se pare fascinant. Oamenii aceștia investesc în educația copiilor, având 3 școli profesionale deschise pe care le finanțează în totalitate. Cum altfel (mai frumos) poți să întorci ceva țării în care trăiești? Ce fain ar fi dacă am susține cu toții importanța meseriilor și a profesioniștilor.

Echipă fantastică, oameni dedicați, activități creative și timp frumos. Țara lui Andrei este și țara ta!

Tudor Oprea

Voluntar al Bibliotecii Județene
„Ion Heliade Rădulescu” Dâmbovița

PATRIMONIU

Profesorul Constantin Condurățeanu (1863-1953) – destinul exemplar al unui orfan

Lucrarea de față este alcătuită pe baza biografiei olografe a bunicului meu patern, a unor însemnări de familie și amintirilor personale. Scopul acesteia este de a oferi un model exemplar de luptă cu viața de-a lungul a 90 de ani a unui personaj valoros, apreciat de către diversele categorii sociale potrivit meritelor sale. Constantin D. P. Condurățeanu (**C. C.**) s-a născut la 1 Decembrie 1863 în comuna Baba Ana*, plasa Tohani, județul Buzău (actual jud. Prahova), ca fiu al preotului Dumitrache Popescu Condurățeanu și al preotesei Ioana născută Gorgănescu -Condurățeanu, fiica lui Gh. Gorgănescu din localitatea Jilava Sălcu (jud. Prahova), fost logofăt pe 7 sate, notar, vătaf de plai, subprefect, olac/ curier domnesc la Divanul Ad-hoc. Menționăm că în sec. XX s-au operat modificări administrative județene, care au transferat apartenența unor localități marginale între județele Buzău, Prahova, Ialomița etc.

Preotul D. P. Condurățeanu, care slujise și la biserica din localitatea Berca (jud. Buzău) a decedat în 1867, iar văduva, ne mai având suport material pentru creșterea celor doi copii Constantin și Maria, i-a dat spre înfiere familiei, apoi s-a călugărit la Mănăstirea Viforâta (jud. Dâmbovița), unde a trăit până la sfârșitul vieții (+ 1923) ca monahia Isidora Condurățeanu. Bunicul (**C. C.**) rămas orfan a fost elev la diverse școli, unde l-a trimis familia: șc. rurală din Jilavele – Ialomița, Mănăstirea Nifon – Buzău, Mizil, Târgoviște, școala primară și gimnaziul liceal din Ploiești. Datorită voinței sale de reușită în lupta cu vicisitudinile, el a terminat studii pedagogice fiind numit institutor la Târgoviște, unde îl purtau pașii pentru a fi aproape de mama sa călugărița. În 1894 s-a căsătorit cu institutoarea

Alexandrina C. Șerbănescu, fiica șefului poliției locale, care avea 7 copii. Pentru a câștiga existența familiei bunicul a servit la început ca impegat la CFR (1895-1889). În intervalul 1889-1913, a fost angajat institutor la școlile de băieți nr. 2 și 1 din Târgoviște, iar apoi **transferat la** București la școlile nr. 3 și 25/ 3 – „Cuibu cu barză” (Str. Știrbei Vodă x Berzei), de unde s-a pensionat. Din 1900 și până la terminarea carierei profesionale, **C. C.** a fost și director de școală. Datorită meritelor sale – civism, corectitudine, onoare, pricepere și dedicație profesională **C. C.** a ocupat concomitent diferite funcții obștești precum:

1.- membru, președinte și casier al Societății Cooperativei de Credit și Economii „Matei Basarab” din Târgoviște întemeiată de preoții și învățătorii jud. Dâmbovița;

2.- membru, cenzor, președinte și casier al Societății filantropice „Caritatea” din Târgoviște pentru ajutorarea elevilor săraci din jud. Dâmbovița;

3.- membru și casier al „Ligii Culturale”, secția Târgoviște;

4.- membru al Societății filantropice „Providența” pentru ajutorarea elevilor săraci din Târgoviște; membru și președinte al Consiliului de Administrație al „Internatului fiilor de săteni din jud. Dâmbovița” creat pe lângă „Gimnaziul I. Văcărescu” din Târgoviște;

5.- revizor școlar în jud. Dâmbovița (1905-1907), când ca urmare a revoltelor țărănești a demisionat telegrafic;

6.- membru în Comitetul Director al Soc. „Târgoviște” pentru păstrarea și îngrijirea monumentelor istorice din jud. Dâmbovița pusă sub înaltele auspicii ale A.S.R. Principesa Măria;

7.- membru în Consiliul Administrativ al „Soc.

de arme, gimnastică și dare la semn din Târgoviște”, declarată persoană morală;

8.- membru fondator al Soc. „Cercul sportiv și cultural din Târgoviște”;

9.- președinte al conferințelor lunare ale corpului didactic din Târgoviște;

10.- delegat de Ministerul Educației și învățământului cu: președinția Conferințelor generale ale învățământului din jud. Dâmbovița; examinarea absolvenților rurali în mai multe sesiuni; examinarea aspiranților la cursul liceal din Târgoviște și la Liceul „Gh. Lazăr” din București, precum și cu examinarea elevilor ce urmau școli particulare în ambele orașe;

11.- inspector școlar la București (1913-1914);

12.- membru în Eforia Liceului „Gh. Lazăr” din București (1918-1920);

13.- membru și Vice-Președinte în două rânduri al „Societății Instituturilor și Institutoarelor din România”;

14.- inspector cultural în Bucovina;

15.- membru al Partidului Conservator (1880-1908); membru, secretar și casier al Partidului Democrat din jud. Dâmbovița și Ilfov (1908-1919);

16.- Vice-Președinte al Ateneului Popular „Cuiub cu barză”, București (27.X.1928).

O altă activitate laudabilă a bunicului s-a concretizat prin realizarea cunoscutei lucrări monografice având și conotații istorice intitulată „Dicționar geografic al județului Dâmbovița”, tipărită în anul **1900** de Editura Socec din București. Cartea considerată un reper în domeniu și apreciată ca atare nu numai de elita contemporană, se află în marile biblioteci din țară. Aceasta a precedat acțiunea de cercetare monografică a satelor din România (1925-1948) inițiată de către Academicianul Profesor **Dimitrie Gusti** (1880-1955) fondatorul Școlii sociologice (monografice) din București. Pentru activitatea sa meritorie în serviciul țării și poporului român, **CC** a fost decorat cu: *Medalia Jubiliară* (1906); *Răsplata muncii Cl. II-a* (1904) și *Cl. I-a* (1913); *Coroana României, cavalier* (1904) și *ofițer* (1913); *Bărbăție și Credință Cl. I-a* (1913); *Steaua României, cavalier* (1923).

Această înșiruire glorioasă de activități meritorii dedicată serviciului public și familiei pare a fi demnă de invidiat, dacă nu ar fi fost umbrită de griji permanente. Familia, odată mutată în capitală, s-a confruntat cu boala necruțătoare a soției, care nu a putut fi tratată nici de spitalele specializate din Viena. Toate economiile precare ale celor doi institutori s-au evaporat rapid, iar copiii au rămas orfani de mamă, cel mic, tatăl meu la vârsta de 5 ani. Un fulger global a trecut prin ferestrele

deschise ale cabinetului directorului, și, l-a electrocutat pe bunicul care scria un raport. După tratamentul consacrat al timpului, omul a stat îngropat în pământ aproape o săptămână, după care a rămas cu un tremur al mâinilor. A venit marea criză economică de la începutul anilor '30, când lefurile cadrelor didactice nu s-au plătit cel puțin 6 luni datorită curbelor de sacrificiu care afectau întreaga țară. Coeziunea familiară s-a dovedit salvatoare și în acest caz, iar din puținul tuturor s-a asigurat supraviețuirea. Din cei 5 copii orfani de mici, băieții au făcut cariere solide – Virgil a devenit avocat, Mihail medic, iar Vasile ofițer de cavalerie la reputata Școală de la Mănăstirea Dealu din Târgoviște; frumoasele fete Ortansa și Elena ne având posibilități materiale au terminat doar liceul și au fost doar funcționare.

Plimbându-mă adesea cu tata mare prin parcul de pe Șoseaua Kiseleff am zărit într-o poieniță la baza unui copac un alt domn cu barbă albă citind ziarul. Când ne-a zărit, acela ne-a ieșit în întâmpinare îmbrățișându-l cu simpatie pe tata mare și salutându-mă afabil pe mine, copilul de 6 ani. Am aflat că venerabila persoană era Domnul Alexandru Tzigara-Samurcaș (1872-1952), profesor universitar la București și Cernăuți, m. c. al Academiei Române, ctitorul Muzeului Național de Artă Veche Românească în clădirea înălțată de arhitectul N. Ghica Budești acest scop. Actualmente muzeul, care și-a reluat activitatea cu același profil după 1990, se numește Muzeul Țăranului Român. Vizitând Muzeul Omului de la Paris în 1981 am realizat asemănarea expunerii cronologice și regionale a obiectelor în vitrină dintre cele două instituții. Bunicul a cunoscut multe din personalitățile timpului, printre care și pe savantul istoric Nicolae Iorga (1871-1940) în calitate de prim ministru (1931-1932), când a condus delegația cadrelor didactice, care solicitau plata salariilor restante pe ultimele 6 luni. Fără a intra în detalii, menționez că bunicul a ajutat pe toți membrii familiei noastre lărgite, fiind considerat un mentor spiritual și o ultimă instanță la care apelau cei buni și cei răi, pe care i-a ascultat și sfătuit în mod egal împărțându-le vastele sale cunoștințe și experiențe pedagogice și de viață. Recunoștința și respectul tuturor rudelor și cunoscuților a fost nemărginit.

NOTE

*) Comuna Baba Ana, al cărei teritoriu administrativ se învecinează cu orașul Mizil, cuprinde 4 sate: Baba Ana – reședință, Cireșanu, Conduratu, Satu Nou

Simona U. Condurățeanu

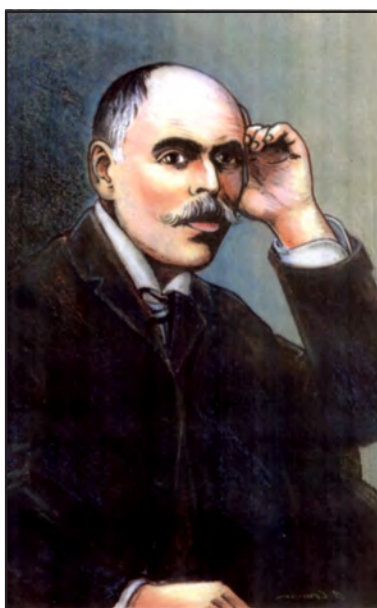

Ioan Alexandru Brătescu-Voinești. „În lumea dreptății”

Reprezentant de seamă al prozei din primele decenii ale secolului al XIX-lea, îmbogățește galeria inadaptabililor, a celor umili și învinși, ce trăiesc într-un univers provincial apăsător și fără orizont, sperând totuși o „lume a dreptății”, o existență între „întuneric și lumină”.

Scriitorul se trăgea dintr-o familie de mici boieri, mama fiind fiica maiorului Ioan Voinescu I., om politic al generației pașoptiste, în omagiul căruia își adaugă numele de Voinești. Se naște pe 11 ianuarie 1868 la Târgoviște. Copilărește în casa din Târgoviște și la moșia Brătești din împrejurimi. De mic copil îndrăgește muzica și pescuitul pentru care face de-a lungul anilor o adevărată pasiune. Școala primară la Târgoviște apoi gimnaziul în București (1879-1883) unde își formează o temeinică cultură fiind un fin cunoscător al literaturii române, franceze și germane. După abandonarea Facultății de Medicină, pe care o frecventează un an, se înscrie la Facultatea de Drept audiind totodată prelegerile de logică și istoria filosofiei ținute de Titu Maiorescu. Din 1893 face parte din comitetul de conducere al revistei „Convorbiri Literare” de unde demisionează în 1901.

Debut în ziarul târgoviștean „Armonia” cu poezii, publicate între 1891-1895 și în „Convorbiri Literare”: „Copilărie”, „Unei domnișoare”, „Râzi”, „Sub cais”, „Azi”, „La lună”, „Răzbunare”, „Sonet”, „Zadarnic”, „Amintirea unei clipe”. Ajutat de Alexandru Vlahuță publică în ziarul „România” (1887) nuvela de factură romantică „Dolores” care nu se reține ca o izbândă literară. Începe colaborarea la „Convorbiri Literare” (în 1890), pe lângă poezii cu nuvelele de factură romantică „Cea din urmă scrisoare” și „Scrisori găsite”, ce vor marca adevăratul debut de prozator (1891). Își ia licența în drept fiind numit magistrat în

București. Îndrumat de Titu Maiorescu, între 1892-1898, va publica în „Convorbiri Literare”, proză: „Sâmbătă”, „Pană Trăznea Sfântul”, „Două surori”, „Microbul”, „Moartea lui Castor”. Începând cu 1894 funcționează ca magistrat la București, Pitești, Craiova, Târgoviște unde din 1895 va deveni avocat. Anul 1903 consfințește apariția volumului „Nuvele și schițe” în care autorul însuși face o selecție de zece nuvele și schițe. Începe în 1906 colaborarea la „Viața Românească”, a lui Garabet Ibrăileanu, cu nuvela „În lumea dreptății.” Intră în viața politică ca liberal, fiind deputat de Dâmbovița apoi (până în 1911) secretar al Camerei Deputaților. Colaborarea la „Viața Românească” continuă cu nuvele și povestiri: „Conu Alecu”, „Călătorului îi șade bine cu drumul”, „Blana lui Isaia”, „Niculăiță Minciună”. Apar noi volume de schițe și nuvele: „În lumea dreptății” (1907), „Întuneric și lumină” (1912).

Între 1914-1916 este director al Teatrului Național din București. În 1915 se reprezintă piesa „Sorana”, cu profunde accente moralizatoare, slab realizată, scrisă în colaborare cu A. de Herz (mai târziu va avea o vie dispută cu acesta privind paternitatea piesei). Din 1918 membru al Academiei Române. Împreună cu Alexandru Vlahuță va scoate ziarul „Dacia” iar apoi revista „Lamura” (1918-1928) unde adună colaborări prestigioase ale unor scriitori ca Mihail Sorbu, Emanoil Bucuța, Gala Galaction, Vasile Voiculescu. Mai colaborează la „Adevărul literar și artistic”, „Universul”, „Revista modernă”, „România Literară”, „România”. Apare volumul de eseuri politice „În slujba păcii” (1919), cel de schițe, povestiri și reflecții „Rătăcire”, multe dintre acestea cu profund caracter moralizator: „Mache Dumbrăveanu”, „Cauza speculei”, „Focul purifică”. În 1928, cu prilejul împlinirii a 60 de ani, este omagiat de scriitori din toate generațiile și orientările: Mihail

Sadoveanu, Liviu Rebreanu, Camil Petrescu, Garabet Ibrăileanu, Mihai Ralea. Editează noi volume de schițe și povestiri: „*Firimituri*” (1929), „*Din pragul apusului*” (1935), eseul „*Cu undița*” (1933). În preajma și în timpul războiului este adeptul unei atitudini naționaliste polemizând pe această temă în „*Universul*” și revista „*Sfarmă Piatră*” precum și în lucrările „*Huliganism*” (1938) și „*Germanofobie*” (1940). Valoarea literară a acestor lucrări scade vizibil. Încetează din viață pe 14 decembrie 1946 în București.

Nuvelele și schițele sale ne dezvăluie o preocupare statornică pentru introspecții în fiziologia naturii umane, privită cu un ascuțit simț de observație, dându-ne personaje interesante prin psihologia lor: Pană Trăsnea Sfântul, Radu Finuleț, Conu Alecu, Mișu Gerescu, Andrei Rizescu, Niculăiță Minciună, Isaia și mulți alții. Ei aparțin unor medii diverse: mici boiernași scăpătați, intelectuali săraci dar cu probitate morală care sunt nostalgici după vremuri apuse intrând în conflict cu o societate ostilă pe care nu o înțeleg, fiind priviți cu compasiune de scriitor. Sunt de fapt pagini-document moral, dezvăluind un fin observator al vieții în orașelul provincial care era Târgoviștea. Creator al unei adevărate galerii a inadaptabililor, lirismul paginilor sale este caracterizat prin duioșie, căldură, înțelegerea pentru cei aflați în suferință. Maestru de necontestat al prozei scurte este și un remarcabil povestitor pentru cei mici, dându-ne pagini inspirate din propria-i copilărie și adolescență: „*Moartea lui Castor*”, „*Puiul*”, „*Nicușor*”, „*Privighetoarea*”, „*Bietul Tric*”.

Această percepție a realității a fost de fapt filosofia vieții sale, idei pe care le găsim și în volumul „*În slujba păcii*”, unde dă o mare prețuire oamenilor care fac „fala și mândria și podoaba omenirii”, aceștia nefiind „cei ce s-au înfruptat cu belșug din bunurile lumesti, ci acei care au putut cuprinde în mintea lor o mai mare parte a lumii în care au trăit – acei care uneori cu prețul vieții lor au căutat să dezvăluie tainele lumii...”.

În structura sa sufletească nu era numai un reflexiv, un umorist fin și discret, ci și un optimist, crezând în destinul țării și neamului său în preajma unei noi conflagrații mondiale, afirmând că țara sa e „mică, țară nouă, țară de prefaceri” având nădejdea că „la adăpostul dreptății vor putea cânta mai mulți să se ridice spre lumină și spre adevăr, și că din rândurile lor vor răsări cândva minți luminoase care să fie mândria neamului nostru, împlinirea chemării lui pe lume...”.

Scrieri:

Nuvele și schițe. București, Editura Institutului de Arte Grafice și Minerva, 1903; *În Lumea Dreptății*, Iași, Editura Viața Românească, 1906; *În Lumea Dreptății*, Iași, Editura Viața Românească, 1907; *În Lumea Dreptății*, Iași, Editura Viața Românească, 1908; *Neamul Udreștilor*: schițe și nuvele. București, Editura Librăriei Leon Alcalay, 1910; *Întuneric și Lumină*: nuvele și schițe, Iași, Editura Viața Românească, 1912; *Niculăiță Minciună*. București, Editura Alcalay, 1916; *În Lumea Dreptății*: nuvele și schițe. București, Librăria Universală Alcalay et Co, 1919; *În slujba păcii*: scrisori. București, Editura Cartea Românească S.A., 1919; *Niculăiță Minciună*, ilustrații de Alexandru I. Brătescu-Voinești (junior). București, Editura Cartea Românească, 1922; *Nuvele, schițe, etc.* București, Editura Literară a Casei Școalelor, 1923; *Rătăcire. Nuvele. Schițe. Scrisori*. București, Editura Cultura Națională, 1923; *Călătorului îi șade bine cu drumul*. București, Editura Cartea Românească, 1924; *În lumea Dreptății*: nuvele și schițe. București, Editura Cartea Românească, 1927; *Întuneric și Lumină*: nuvele și schițe. București, Editura Cartea Românească, 1928; *Firimituri*. București, Editura Cartea Românească, 1929; *Sorana*: piesă de teatru. București, Editura Cartea Românească, 1929; *Întuneric și Lumină*: nuvele și schițe. București, Editura Cartea Românească, 1930; *Cu undița*. București, Editura Cartea Românească, 1933; *Din pragul apusului*. București, Editura Cartea Românească, 1935; *Huliganism*. București, Editura ziarului Universul, 1938; *Din pragul apusului*: gânduri-amintiri. București, Editura Cartea Românească, 1940; *Germanofobie*. (Cu o prefață semnată de autor). București, Editura Cartea Românească, 1940; *Originea neamului românesc și a limbii noastre*. București, Editura Cartea Românească, 1942; *Din pragul apusului*: gânduri-amintiri, Ediție definitivă (numerotată). București, Editura Cartea Românească, 1943; *Firimituri*. Ediție definitivă (numerotată). București, Editura Cartea Românească, 1943; *În lumea Dreptății*: nuvele și schițe, Ediție definitivă (numerotată). București, Editura Cartea Românească, 1943; *Întuneric și Lumină*, Ediție definitivă, (numerotată). București, Editura Cartea Românească, 1943; *Rătăcire*, Ediție definitivă. București, Editura Cartea Românească, 1943.

Referințe:

Ibrăileanu, G. *Ioan Alexandru Brătescu-Voinești*. București, Editura Librăriei H. Steinberg, [1916]; Călinescu, G. *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*. București, Editura Fundațiilor Regale, 1941, p. 509-515; Micu, Dumitru. *Istoria literaturii române. Vol. II (1900-1918)*. București, Editura Didactică și Pedagogică, 1965, p. 18-31; Bidnei, N., *Lauda fântânilor și Târgoviște matcă de poezie*, Târgoviște, 1969, (Pliant al Muzeului Scriitorilor Târgovișteni); Ciopraga, Constantin. *Literatura română*

între 1900 și 1918, Iași, Editura Junimea, 1970, p. 551-567; Rotaru, Ion. *O istorie a literaturii române*. Vol. II. București, Editura Minerva, 1972, p. 106-109; Ioan Alexandru Brătescu-Voinești. *Biobibliografie selectivă*. Biblioteca Municipală Târgoviște, Târgoviște, 1973; Zăciu, Mircea; Papahagi, Marian; Sasu, Aurel. *Dicționarul scriitorilor români*. Vol. I / A-C. București, Editura Fundației Culturale Române, 1995, p. 368-371; Petrescu, Victor; Paraschiva, Serghe. *Dicționar de literatură al județului Dâmbovița. 1508-1998*, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 1999, p. 25-28; Petrescu, Victor; Oproiu, Mihai; Manolescu, Constantin. *Târgoviște culturală*, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2000, p. 240-243; *Dicționarul general al literaturii române*. București, Editura Univers

Enciclopedic, 2004, p. 653-655; Gavrilă, Ion. *Ioan Alexandru Brătescu-Voinești. Viața și opera literară*. Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2004; Petrescu, Victor. *Pagini de istorie literară*. Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2006, p. 139-143; Coandă, George. *Istoria Târgoviștei. Cronologie enciclopedică*, ediția a II-a. Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2007, p. 255. Cristea, Tudor. *De la clasici la contemporani*. Târgoviște, Grupul Editorial Bibliotheca&Marcona, 2008, p. 187-197; Scurtu, Nicolae. *Cercetări literare. Scriitori dâmbovițeni*, vol. III. București, Editura Ars Docendi, 2009, p. 14-27; *Enciclopedia orașului Târgoviște*. Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2011, p. 105.

Victor Petrescu

Omagiu postmodern. Ienăchiță Văcărescu

Poezia scrisă de Ienăchiță Văcărescu, este poezia care marchează cu siguranță și cu măiestrie începutul poeziei românești, este poezia care declanșează procesul formării unui fel, a unui mod de exprimare, acel mod(el) care amplifică și ajută firea ascunsă, nevăzută a oamenilor, să se facă vizibilă, să se lase privită, simțită citită. Poezia și-a desfăcut carapacea în literatura română cu ajutorul acestui aristocrat de secol XVIII, cu mijloacele limbii de atunci, pe care firea de poet a lui Ienăchiță Văcărescu le-a eliberat, le-a artisticizat și le-a lăsat să se manifeste și să își trăiască viața lor, în acord cu ceea ce el simțea.

Ienăchiță Văcărescu a lăsat să curgă, spre aducere aminte și pentru veșnică neuitare, toate stările care îl încercau, care îi încărcău trăirile, care îi înnobila viața tumultoasă și supusă multelor preocupări și îndeletniciri pe care le avea și pe care trebuia să le ducă la capăt. Toată poezia lui este marcată de firesc și de autenticitatea momentului și mai ales de dorință, de dorința de a nu-și lăsa stările să lăncezească, să adoarmă cumva și să se piardă în uitare. Pentru poetul Ienăchiță Văcărescu, nimic din ceea ce este trăit și simțit nu este de nespus, de lăsat sub cortina groasă și grea a nerostirii. Așezarea fiecărui cuvânt în poezie

nu este căutată sau forțată, toate sunt rezultatul firesc al simțirii înalte, nobile. Acordurile/sonurile, vibrează, transmit mai departe stările, fac să lucească, într-o dulce și clară lumină, toate rostirile stihuite, rostuite și calde. Căutarea, căutarea îndelungată, intermitentă, sunt mărcile care fac această poezie să trăiască intens, să vibreze odată și împreună cu cel care o citește. Ienăchiță Văcărescu a scris o poezie durabilă, așezată firesc în rama nemuririi, în lumina pe care fiecare urmă, a fiecărui vers scris de el atunci, ne-o arată nouă acum.

Ienăchiță Văcărescu este nepot de martir, este, în același timp, unul dintre cei mai instruiți și educați boieri ai culturii române. A fost un erudit cu adevărat și un înaintemergător, lucruri care duc fără dubii la înțelegerea deplină a faptului că este *întâiul poet român, deoarece abia cu el poezia se constituie ca gen literar de sine stătător...* (Nicolae Manolescu).

Poezia a căutat să își facă loc în literatura română și a găsit, la Ienăchiță Văcărescu, inima și mintea capabile să o așeze aici, să îi dea glas, să îi facă auzită vocea și să o încarce cu puterea de a rămâne aici definitiv și nemuritoare.

Gabriel Enache

REMEMBER

UNIVERSUL CĂRȚII CA PASIUNE A VIETII. Convorbire cu dr. Gheorghe Buluță

Născut în București, pe 3 martie 1947, absolvent al Universității București (1971), doctor în litere la aceeași universitate, sub conducerea științifică a profesorului Dan Simonescu. Fost redactor la publicațiile de informare privitoare la carte („Cărți noi”, „Livres Roumaines”), cercetător în domeniul istoriei cărții, tiparului, bibliotecilor, miniaturii. A publicat studii în reviste și volume, circumscrise lumii cărții: *Manuscrise miniate franceze în colecții din România* – în colaborare cu Corneliu Dima-Drăgan (Editura Meridiane, 1978); *Pagini din istoria cărții românești* – în colaborare cu profesorul său, Dan Simonescu (Editura Ion Creangă, 1981, ediție revăzută la Editura Demiurg, 1994); *Manuscrise miniate și ornate românești în colecțiile din Austria* (Editura, Meridiane, 1990), *Cultura scrisă la români* (1996), *Scurta istorie a editurii românești* (Editura Enciclopedică, 1996), *Civilizația bibliotecilor* (Editura Enciclopedică, 1998), *Scurtă istorie a bibliotecilor din România* (Editura Enciclopedică, 2000).

Contribuie la teoretizarea domeniului biblioteconomic, cu lucrări de strictă actualitate: „Biblioteca azi. Informare și comunicare” (2004, în colaborare); „Vademecum legislativ pentru biblioteci (2004, în colaborare); „Biblioteca în societatea informației” (2007, în colaborare). Temele propuse au vizat organizarea, naționalizarea, modernizarea și diversificarea serviciilor de bibliotecă și cercetarea unor aspecte inedite sau mai puțin cunoscute din istoria comunicării scrise în cultura română.

Ca semn de înaltă prețuire a distinsului profesor și mentor, am hotărât împreună să cinstim centenarul nașterii sale (11 decembrie 1902, la Câmpulung-Muscel) prin editarea volumului: „Centenar Dan Simonescu. Cartea și biblioteca. Contribuții la istoria culturii românești (Târgoviște, 2002), în care au depănat amintiri, au adus mărturii, unele nume reprezentative ale bibliologiei noastre contemporane.

Victor Petrescu: *Toată activitatea dumneavoastră se leagă, domnule Gheorghe Buluță, de universul cărții. Ce anume v-a îndreptat către acest domeniu?*

Gheorghe Buluță: Fără îndoială, unii dintre profesorii pe care i-am avut. Am urmat un curs special cu Șerban Cioculescu, mare amator de carte, pe atunci și director al Bibliotecii Academiei Române, ale cărui prime confesiuni literare le-am publicat în „Cărți noi”. După absolvirea facultății am fost repartizat, cum se făcea în acea vreme, ca redactor la această revistă, „Cărți noi”, a Centralei Editoriale. Am cunoscut astfel lumea cărții din interior – edituri și editori, unii de mare valoare ca profesioniști – unii încă activi, alții trecuți în lumea celor drepti. Am cunoscut colecționari, bibliofili, traducători, ilustratori... Așa l-am întâlnit pe Corneliu Dima-Drăgan, Dumnezeu să-l ierte, lector de bibliologie, un pasionat cercetător al cărții vechi, capabil de un entuziasm azi de neimaginat, pentru cercetare. Prin el i-am cunoscut apoi pe profesorul George Potra, pe colecționarul N. Vasilescu Capsali, pe profesorul

Dan Simonescu. De acesta din urmă am avut norocul să fiu mult mai apropiat. Mi-a fost mentor și i-am fost doctorand, apoi colaborator și prieten. Dan și Coca Simonescu ne-au „adoptat”, pe mine și pe soția mea și în căsuța lor modestă, dar primitoare, din strada Icoanei, din fundul unei grădini cu hortensii și trandafiri, am petrecut după amieze de neuitat. Dan Simonescu era un adevărat domn. În cele două decenii de prietenie nu l-am auzit niciodată spunând un cuvânt, nu rău, dar nici măcar vag malițios, despre cineva. Avea o toleranță, o seninătate – cel puțin când l-am cunoscut eu –, pe care nu le-am mai întâlnit la nimeni. Doamna Simonescu mai comenta, cu umor și limbă ascutită, dar profesorul găsea întotdeauna scuze pentru ineleganta sau mârșăvia unuia sau altuia. Colaborarea cu el a fost o mare șansă pentru mine și cred că pentru toți elevii lui. Mă duc și acum, destul de des, la mormântul familiei, la Cimitirul Belu catolic. Ei erau ortodocși, dar, când s-a stins Dan Simonescu, neavând loc în București, și fiind iarnă, n-a putut fi transportat la Câmpulung. Parohul catolic, prieten al său, a oferit familiei acest loc.

Victor Petrescu: *Vă considerați un discipol al acestuia, în privința rigurozității cercetării, a interpretării unor date? În ce constă această colaborare intelectuală?*

Gheorghe Buluță: În primul rând, profesorul și mentorul meu, mi-a îndrumat teza de doctorat „Evoluția modelelor editoriale în România. Tradiții și perspective contemporane”, susținută la Universitatea bucureșteană, în 1983. Apoi, am colaborat la „Scurtă istorie a cărții românești” (1994), primind și prețioase sfaturi pentru alte lucrări, ca și dumneavoastră, de altfel, care ați avut de asemenea, o afectuoasă prietenie cu profesorul, devenit apoi membru de onoare al Academiei Române.

Victor Petrescu: *Și ce șanse ați mai avut ca profesionist?*

Gheorghe Buluță: Am lucrat nu numai în lumea editorială, dar și în bibliotecă. Meseria de bibliotecar este marginalizată în România și puțini știu ce satisfacții poate da. Mi-a plăcut și am avut norocul să pot cerceta fondurile vechi, am putut, ajutat de Corneliu Dima-Drăgan după ce el a

emigrat, să fac cercetare în Biblioteca Națională de la Viena și în aceea de la Paris, pentru cărțile mele despre manuscrisele miniaturate.

Mai târziu, ca director al Bibliotecii Municipale „Mihail Sadoveanu” din București, am putut să fac și altceva – administrație. La noi această activitate este disprețuită, pentru că nu se știe cât de importantă este ea în orice țară civilizată. Am citit mult în acest domeniu, în legătură cu bibliotecile din Europa. Am și vizitat câteva, am beneficiat și de unele stagii în Franța, care au fost foarte profitabile profesional (Că tot m-ați întrebat de alte șanse). Cred că două sunt lucrurile de care are nevoie România pentru a „intra în Europa”: educație și administrație bine făcute. Politica, diplomația și cultura depind de acestea, ca și alte segmente ale societății.

Victor Petrescu: *Ați făcut și una și alta...*

Gheorghe Buluță: Într-adevăr cu asta m-am învrednicit, până la pensionare (2011). Ca director la o bibliotecă universitară, a Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București, am făcut administrație. Am avut șansa de a fi susținut de oameni care înțeleg că învățământul modern are nevoie ca serviciile de informare din bibliotecă să funcționeze la standarde și în condiții normale în Europa. Ca educație... Am predat la București (Facultatea de Filologie a Universității) și Târgoviște (Universitatea „Valahia”) discipline bibliologice. Dar nu pot spune că am avut vreo satisfacție. Nu mai există interes pentru formare, de fapt studenții nu cred în meserie, nu sunt motivați, vin numai ca să nu spună că nu au o diplomă. Puțini vor să citească literatură de specialitate sau literatură în general. Și nivelul general de cultură a scăzut, învățământul pe toate treptele sale fiind în regres.

Victor Petrescu: *Cu cine ați colaborat la cele două universități?*

Gheorghe Buluță: Perioadele în care am fost cadru didactic universitar, titular sau asociat au fost relativ scurte, din motive obiective dar și subiective: la Universitatea București, între 1996-2000 și Universitatea „Valahia” din Târgoviște, 1997-2001. În paralel am avut și alte funcții administrative, cărora în final mi-am dedicat eforturile.

Am avut colegi, printre alții pe: Ion Stoica, Mircea Regneală, Eugen Marinescu, Ionel Enache, Doina

Banciu, Victor Petrescu, Zenovia Niculescu, Agnes Erich, Elena Tîrziman, care au devenit nume importante ale biblioteconomiei românești.

Victor Petrescu: *Ați publicat mai ales cărți privitoare la lumea cărții. Cum se vede ea azi, din perspectiva unui istoric al cărții și tiparului?*

Gheorghe Buluță: Pur și simplu altfel. Nu știu dacă e mai bine sau mai rău. Sigur, s-a redus accesul la carte din cauza prețurilor. Au scăzut enorm tirajele, față de cele de ordinul sutelor de mii de altădată. Dar s-a diversificat oferta, piața e mobilă, condițiile de tipar categoric mai bune. E regretabil că lipsesc programele de susținere a cărții pentru copii – publicul viitor – iar puterea de cumpărare scăzând, copiii din familiile sărace pierd o șansă. De fapt nu avem o politică a cărții, asta e deja o banalitate, și n-ar trebui decât, dacă nu putem gândi una, să urmăm exemplul francez. Dar pe cine mai interesează azi așa ceva?

Victor Petrescu: *Dar lumea bibliotecarilor? Ați publicat recent prima istorie a bibliotecilor de la noi. Cui va folosi ea?*

Gheorghe Buluță: Glumind, aș spune că mie. Lucrul la acest volum mi-a schimbat înțelegerea asupra fenomenelor istoriei culturale, mai mult decât lucrul la celelalte cărți. Existau cercetări despre o bibliotecă sau alta, dar o sinteză, care ar fi presupus o muncă în echipă, n-am avut. Istoria bibliotecilor din Franța este o lucrare în mai multe volume cu zeci de autori, susținuți de Centrul Național al Literelor. Vă imaginați așa ceva la noi? Noi nu avem spirit de cooperare, așa că am făcut-o singur. N-a fost ușor, dar trebuia să avem o imagine generală a fenomenelor. Trecutul ne-ar putea ajuta să gândim viitorul. Dar aici sunt aproape la fel de sceptic ca și studenții mei. De fapt am scris această carte dintr-un anacronic, poate, „simț al datoriei”? Ce să fac? Sunt un pașoptist întârziat și incurabil. Mai cred în valori precum „educație”, „muncă”, „tradiție” (fără a exclude modernitatea), „cercetare”. Sunt noțiuni care azi sunt privite ca suspecte, „depășite”, cum spun unii. În orice caz, cel care-a scris această istorie a bibliotecilor este alt om decât cel de acum cinci ani. A fost o cercetare care mi-a schimbat viziunea și m-a eliberat de unele prejudecăți. Este o carte, sper, vie, colorată, nu lipsită de pitoresc, cu un alt tip de discurs auctorial.

Victor Petrescu: *Ați mai făcut eforturi de a sintetiza prin lucrări fenomenul bibliologic românesc?*

Gheorghe Buluță: Desigur. Unele chiar împreună cu dumneavoastră: „Galeria bibliologilor români” (Târgoviște, 2003); „Bibliologie românească. Idei, portrete, controverse” (Târgoviște, 2008). Suntem și autorii, împreună cu Emil Vasilescu, al unicului dicționar al bibliologilor români („Bibliologi români. Dicționar”, Târgoviște, 2011) care trece în revistă fenomenul evidențiind strădaniile înaintașilor.

Victor Petrescu: *Cum anticipați că va evolua biblioteconomia românească?*

Gheorghe Buluță: Este de așteptat să evolueze la fel ca în alte țări; ea este deja considerată „strămoașa” științei informării. Dezvoltarea teoriei și practicii în acest domeniu nu poate decât să urmeze dezvoltarea Noilor Tehnologii ale Informării și Comunicării pe de o parte și acțiunea socio-culturală în legătură cu aceasta: segmentarea publicului și diversificarea suporturilor de informație. Vor fi necesare noi competențe informaționale și comunicaționale și instituția bibliotecară, în general, se va orienta spre utilizator, iar biblioteca publică, în special, se va centra pe acțiunea culturală și educativă, ca în restul lumii și, mai ales, în Europa viitorului.

Victor Petrescu: *Sunt diferențieri majore între modul de percepere a rolului și misiunii bibliotecii acum față de cele de acum câteva decenii în urmă?*

Gheorghe Buluță: Fără îndoială. Ele sunt concordante cu evoluția societății în ansamblu. Cu mulți ani în urmă, Dan Simonescu prefigura schimbările: „...Biblioteca viitorului va introduce metode noi de difuzare a cărților și informare a cititorilor prin informatizarea și automatizarea diferitelor servicii. Bibliotecarul trebuie să fie pregătit din timp pentru schimbare, pentru „șocul viitorului!”

Se adresa tinerilor: „Nu risipi puterile zilelor înflorite pe care le trăiești! Înaltă-te sufletește prin cultura adevărată, luminează-ți mintea prin învățătură, înobilează-ți mintea prin năzuințe.”

Aceste povețe generația noastră a încercat, și în mare măsură a și reușit, să le urmeze. Cea de astăzi este oare, hotărâtă să le urmeze? Vom trăi și vom vedea.

Victor Petrescu

TABLETA DE SCRITOR

Victor Petrescu – bibliolog și ctitor

La 16 august, Victor Petrescu (istoric și critic literar, istoric al culturii, bibliolog, ziarist, cadru didactic universitar la universitățile din Târgoviște și București) împlinea 75 de ani, dintre aceștia aproape cinci decenii fiind puși în slujba culturii dâmbovițene: profesor de limba română la Văcărești și Târgoviște, inspector, muzeograf, 36 de ani director al Bibliotecii Județene „Ion Heliade Rădulescu” Dâmbovița (1972-2008), redactor-șef fondator al publicației „Curier. Revistă de bibliologie și cultură”. Aproape că nu există domeniu al culturii târgoviștene dar și naționale în care să nu fi fost prezent adesea ca fondator-ctitor al unor instituții și organisme culturale, unele, cum este Concursul și Festivalul Național „Moștenirea Văcăreștilor”, apropiind o jumătate de secol. Membru al Uniunii Scriitorilor din

România și al mai multor organizații profesionale, onorat cu titluri, ordine și medalii, prin care i se recunosc meritele în plan cultural, obștesc (Victor Petrescu, venit de la Focșani în 1962, este mai târgoviștean – dacă se poate spune așa – decât mulți nativi) și științific așa cum reiese din volumul „Societatea Scriitorilor Târgoviște. Din istoria unei grupări literare”, p. 74-79¹. Pentru istoria literară, Victor Petrescu este unul dintre cei mai importanți bibliologi contemporani și autorul a peste 70 de cărți mai toate în domeniul istoriei literare și al bibliologiei, câteva dintre acestea cotate drept fundamentale de specialiști în domeniu.

Dacă ar fi să mă opresc doar la câteva „isprăvi” ale lui V. Petrescu, alegere gen „ce cărți ai lua cu tine pe o insulă pustie”, aș sta în cumpănă între înființarea Bibliotecii „Târgoviște”

din Chișinău (în urmă cu 20 de ani), „Dicționarul de literatură al județului Dâmbovița” (1999), „Scriitori și publiciști dâmbovițeni” (2005), organizarea și dotarea Bibliotecii Județene „Ion Heliade Rădulescu” în sediul actual, înființarea, în urmă cu 16 ani, a Salonului Editorial Târgoviștean „Ion Heliade Rădulescu”, fondarea revistei „Curier”, aș spune, fără a ezita printre cele mai autorizate reviste de bibliologie la nivel național, formarea profesională ca profesor în cadrul Facultății de Litere a Universității „Valahia” din Târgoviște a câtorva zeci de bibliotecari calificați pentru bibliotecile județului Dâmbovița și, nu în ultimul rând, coordonarea colecției „Universitaria Informare-Comunicare” a Editurii Bibliotheca, colecție în care și-au publicat cărțile renumiți bibliologi

contemporani dintre care merită amintiți, pe lângă dr. Victor Petrescu, Gheorghe Buluță, Octavian Mihail Sachelarie, Agnes Erich, Sultana Craia, Elena Tîrziman, George Corbu, Constantin Mătușoiu, Mihaela Hélène Dinu, Dan Simonescu, Gabriela Nițulescu, Emil Vasilescu, ș.a., cărțile semnate de aceștia marcând un reviriment al literaturii științifice românești dedicate bibliologiei.

Voi afirma în continuare că întâlnirea lui Victor Petrescu cu Editura Bibliotheca a fost productivă pentru cultura târgovișteană, și benefică pentru ambele entități; aici publicându-și 28 din cele 71 de cărți pe care ilustrul om de cultură le-a scris, majoritatea acestora constituindu-se în adevărate repere profesional-științifice pentru studenții săi, pentru bibliotecarii a căror muncă a planificat-o și îndrumat-o în cei 36 de ani când

– ca director al Bibliotecii Județene „Ion Heliade Rădulescu” – a condus, indirect am putea zice fără teama de a greși, aproape o sută de biblioteci din orașele și comunele județului Dâmbovița.

Cărțile lui V. Petrescu sunt adevărate repere bibliografice pentru bibliologi, dar mai ales pentru studenții din țară și din Basarabia – fiindcă tratatele și cursurile semnate V. Petrescu au ajuns în ultimele trei decenii și peste Prut – ce se specializează în domeniu.

Fiindcă, în 2017, Editura Bibliotheca va împlini 20 de ani de activitate, vom enumera titlurile cărților publicate de Victor Petrescu aici însoțindu-le cu scurte comentarii pe acelea care s-au constituit în repere de referință ale domeniului cărui cu tenacitate Victor Petrescu i-a dedicat o bună parte din creația sa științifică: *Dicționar de literatură al județului Dâmbovița. 1508-1998* (1999); *Târgoviștea culturală* (2000); *Văcăreștii. O dinastie poetică* (2002); *Poezii Văcărești. Studiu și bibliografie* (2002); *Centenar Dan Simonescu. Cartea și biblioteca. Contribuții la istoria culturii românești* (2002); *Introducere în managementul de bibliotecă* (2003); *Galeria bibliologilor români* (2003); *Biblioteca azi. Informare și comunicare* (2004); *Vademecum legislativ pentru biblioteci* (2004); *Scriitori și publiciști dâmbovițeni* (2005); *Pagini de istorie literară* (2006); *Ipostaze ale literaturii române vechi* (2007); *Ghidul bibliotecilor din județul Dâmbovița* (2007); *Bibliologie românească* (2008); *Târgoviște – vechi centru tipografic românesc* (2008); *Bibliologi români. Dicționar* (2011); *Tiparul epocii brâncovenești* (2014); *Crochiuri literare. Scriitori și publiciști dâmbovițeni. 1900-1944* (2014); *Portretistică literară. De la Heliade încoace* (2016).

Cum, deși relațiile mele cu știința bibliologiei sunt cordiale, nu am totuși exercițiul și instrumentele necesare aprecierii unuia dintre primii trei-patru bibliologi români contemporani – l-am numit pe dr. Victor Petrescu – voi recurge la câteva excerpte selectate din sutele de cronici de întâmpinare la cele 70 de cărți ale lui V. Petrescu (autor, coautor), eliminând în acest fel și bănuiala de encomianism (de altfel despre opera scrisă dar și despre „ctitoriile” lui Victor Petrescu nu se poate vorbi decât la superlativ)

„Această carte închinată Târgoviștei ca centru tipografic este – în această privință – o lucrare

completă, elaborată la un înalt nivel științific, cu rigoarea și minuțiozitatea cerută de conținutul ei și de exigențele specialiștilor cărora li se adresează. Trebuie să se sublinieze că studiul introductiv oferă, prin stilul său accesibil și plăcut, o lectură instructivă și celor neinițiați. La calitățile de ordin științific ale lucrării, se adaugă o execuție grafică îngrijită și prezentarea volumului sub o copertă în trei culori ce reproduce o xilogravură cu o tiparniță din epocă.” (Livia Bacăru)

„Dicționarul este binevenit și pentru a dovedi continuitatea fenomenului în această parte a țării, urmărind ilustrarea de «mișcări literare contemporane», percepută ca un «omagiu adus dăltuitoarelor în cremenea cuvântului» din acest spațiu «mustind de istorie». [...] În totul o prețioasă carte de învățătură ce adaugă cu prisosință o pagină memorabilă la tezaurul enciclopedismului național.” (Constantin Cubleșan)

„Victor Petrescu și-a adjudecat un statut intelectual demn de invidiat: de reputat istoric literar ale cărui judecăți de valoare deschid noi căi de cercetare și fac școală.” (George Coandă)

„Istoricul literar Victor Petrescu a publicat în anul recent încheiat trei lucrări dedicate poezilor Văcărești. Prima și de departe sinteza cea mai importantă a tripticului, „Văcărești. O dinastie poetică” cuprinde întreaga familie târgovișteană; a doua este dedicată celui mai tânăr dintre Văcărești, Iancu și ultima o bibliografie generală a poezilor Văcărești. Prin aceste lucrări, Victor Petrescu întreprinde cea mai cuprinzătoare operă de exegeză critică a moștenirii lăsată de Văcărești culturii române. [...] Familiarizat cu acest gen de lucrări, alcătuite în baza unor cercetări exacte, dominate de criterii precise, respectate pe cât posibil în fiecare pagină, autorul a realizat în primul rând o selecție întemeiată pe principii axiologice stabilite în principal de opiniile critice exprimate de confrăți de ai săi în texte anterioare, dar și din perspectiva proprie istoricului literar, preocupat să reconstituie o ierarhie valorică a celor adunați în dicționar.” (Emil Vasilescu)

„Parcurgând lucrarea sa, ne dăm lesne seama că a întreprins o vastă și atentă documentare. [...] Cu o evidentă putere de sintetizare și sistematizare, Victor Petrescu a armonizat datele acumulate până acum, cu rezultatele propriilor sale investigații, izbutind să reconstituie într-o imagine unitară atât

personalitatea individuală a fiecărui poet, cât și rolul pe care l-au împlinit, prin structura și combustanțialitatea dinastiei lor, în viața politică, socială și culturală a epocii. (Teodor Vârgolici)

„Documentându-se atent, Victor Petrescu preia de la comentatorii ce s-au pronunțat despre autorii incluși, textele reprezentative, iar acolo unde nu este mulțumit sau lipsesc, formulează el judecăți pertinente și definitorii. Un alt atribut al Dicționarului ..., ar fi că se citește cu interes, e parcurs cu sufletul la gură, atitudine ce decurge nu numai din materialul inclus, datorat „personajelor” sale, dar și stilului fluent, clar, al lui Victor Petrescu, care izbuteste performanța de a îmbina sobrietatea și concizia omului de știință cu exprimarea artistică de înaltă ținută.” (Corin Bianu)

„Victor Petrescu este un nume cunoscut în domeniu, întrucât d-sa a mai publicat până acum și alte lucrări de istorie literară (*Dinastia poetică a Văcăreștilor; Iancu Văcărescu. Monografie; Poezii Văcărești. Biobibliografie; Târgoviște – vechi centru tipografic românesc; Dicționar de literatură al județului Dâmbovița; Târgoviștea culturală*) în genere bine primite de critica literară fiindcă fiecare din ele a fost judicios concepută și conține informații prețioase, unele inedite, despre arealul cultural abordat cu o competență profesională situată dincolo de orice îndoială și – în plus – și cu o pasiune demnă de toată prețuirea cititorilor.” (Florentin Popescu)

„Autorii [...] trec în revistă, într-o formă sintetică, istoria și condiția Cărții în diferite perioade ale istoriei universale, cu informații din lumea românească (inclusiv, pentru aceasta din urmă, cu date statistice). Bogatul aparat de note care încheie capitolul consacrat cărții arată nivelul documentării autorilor și furnizează celor interesați trimeri bibliografice utile [...]. Este așadar, un volum de introducere în teoria comunicării, cuprinzător, cu bibliografie la zi, cu o prezentare accesibilă, care permite o însușire a culturii comunicării atât viitorilor profesioniști, cât și publicului general.” (Sultana Craia)

„Una dintre particularitățile volumului recenzat este că autorii prezintă lucrări, puncte de vedere elaborate la diferite etaje ale construcției bibliologiei românești. Cele din antologie au consolidat temelia științei bibliologice. Pe această temelie au construit și obținut rezultatele practicienii. Prin prisma autorilor lucrarea denotă

potențialul creativ, enorm al domeniului bibliologic de la începuturi până în prezent.” (Lidia Kulikovski)

„Felicități domnului Victor Petrescu, care de peste trei decenii a făcut din Târgoviște un loc în care s-a publicat și se publică asemenea lucrării [...] În final, apreciem că domnii profesori Gheorghe Buluță și Victor Petrescu au făcut o lucrare pe care nimeni altcineva la noi, cred, nu ar fi putut-o realiza în acest moment. Această privire panoramică asupra evoluției biblioteconomiei românești presupune bună stăpânire a domeniului, care vine numai după zeci de ani de activitate profesională.” (Mircea Regneală)

„Deși specializat în literatura veche (*„Ipostaze ale literaturii române vechi”*) îndeosebi în studiul vieții și scrierilor poezilor Văcărești, ca bibliolog, dovedește deschidere către noutățile aduse de societatea informației, noile tehnologii ale informării și comunicării, o tinerească adaptare la exigențele recente ale profesiei de specialist în informare-comunicare și disponibilitatea pentru schimbare, vizibile atât în lucrările sale (personale sau colaborare), cât și în activitatea ca director al bibliotecii publice județene. Înzestrat cu vitalitate fizică și intelectuală, cu spirit constructiv și cordial, Victor Petrescu încununează calități care dau sens unei vieți și unei cariere, le împlinesc și le conferă caracterul exemplar.” (Gheorghe Buluță)

În final, se cuvine să amintim despre Victor Petrescu deschizătorul de drum spre Chișinău. Aflat – prin calitatea sa de director al Bibliotecii Județene „Ion Heliade Rădulescu” Dâmbovița – în „echipa” celor care „au pus piatra de temelie” a Bibliotecii „Târgoviște” din Chișinău, a avut parcă premoniția faptului că „întemeietorii”, mai toți politicieni, vor pierde rapid în timp din entuziasmul începutului și că relația „culturală” – nicidecum un festiv și efemer „pod de flori” – trebuie adâncită, dezvoltată. Pentru aceasta a atras în aventura sa începută în urmă cu două decenii scriitori și editori târgovișteni, cel puțin la fel de entuziasmați și rezonând la idealul ce părea fantezist și utopic, materializat deocamdată în domenii ale culturii scrise, mai ales. Așa s-a ajuns ca „Litere” (revistă la care Victor Petrescu este redactor fondator, susținând de 17 ani o rubrică) să aibă la Chișinău o redacție (acad. Mihai Cimpoi, acad. Nicolae Dabija, Iulian Filip, Vasile Romanciuc, Ianoș Țurcanu, Aurelian Silvestru, Igor Șarov), ca niște scriitori târgovișteni să fie membri ai Uniunii

Scriitorilor din Republica Moldova, iar alții, prozatori, poeți din Basarabia să-și publice cărțile la Editura Bibliotheca, în calitatea lor de membri ai Societății Scriitorilor Târgovișteni. La „Moștenirea Văcăreștilor”, la Ziua Limbii Române, la Congresul Mondial al Eminescologilor, la Biblioteca „Târgoviște”, scriitori din Chișinău și Târgoviște se întâlnesc uniți prin carte, prin cultura scrisă care nu ține seamă de granițe sau conjuncturi politice. Începutul l-au făcut Victor Petrescu și prietenii săi literari reuniți de 11 ani în SST, și de 17 ani în jurul revistei „Litere”. Nu se putea un omagiu mai potrivit adus, de către un bibliolog, cărții.

Îmi amintesc de un joc inteligent al tinereții noastre și anume asocierea de cuvinte: unul dintre „jucători” rostea un cuvânt, celălalt, rapid, trebuia

să pronunțe primul cuvânt ce-i venea în minte și adesea împerecherile erau ciudate, altele din același câmp semantic. Ei bine, eu de câte ori aud rostit cuvântul „carte” îl asociez automat cu Victor Petrescu.

La mulți ani, Victor Petrescu!

NOTE

1. Membru fondator al Societății Române de Bibliofilie (1972) și al Societății de Literatură „Ion Heliade Rădulescu” (1972), membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România (1990), distins cu Ordinul Ziariștilor clasa I Aur (2001), membru al Academiei Internaționale „Mihai Eminescu” (1999), membru al Uniunii Scriitorilor din România (2004), membru fondator al Societății Scriitorilor Târgovișteni (2005), membru al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova (2005). Distins cu ordinul „Meritul cultural” în grad de cavaler (2004). Cetățean de onoare al municipiului Târgoviște (2007).

Mihai Stan

Lucian Grigorescu. Pitorescul unei existențe

Ziaristul, omul de radio și televiziune, prozatorul, istoricul culturii târgoviștene se naște pe 24 noiembrie 1942 în localitatea Hărman, județul Brașov.

După absolvirea Liceului „Ienăchiță Văcărescu” din Târgoviște (1961), urmează Facultatea de Filologie a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași (1965). Profesor de liceu în Târgoviște și Băleni. De asemenea, muzeograf la Muzeul Județean, apoi redactor și secretar de redacție la ziarul „Dâmbovița”, redactor la Întreprinderea Cinematografică, profesor expert la Casa Corpului Didactic. Din 2003, cadru didactic la Universitatea „Valahia” din Târgoviște, secția „Jurnalism”, până în 2007. Se stinge din viață, după o îndelungată și grea suferință, pe 19 octombrie 2016, în Târgoviște.

Debut publicistic cu reportaje în ziarul „Uzina și ogorul” (1956). Colaborează la: „Dâmbovița”, „Flacăra”, „Tribuna învățământului”, „Iașul

literar”, „Graiul Dâmboviței”, „Târgoviștea”, „Curier”, „Miorița noastră” (SUA), „Time” (Singapore) cu reportaje, proză scurtă, cronici sportive, foiletoane, anchete. A inițiat și condus publicațiile: „Armonii”, „Interviu”, „Semnal – eveniment”, „Jurnal de Târgoviște”, „Țeapa”, ce

au apărut o vreme în peisajul dâmbovițean de după decembrie 1989. În perioada 1991-1993 redactor șef al postului de televiziune „Ruvacom” Târgoviște. Apoi, redactor-șef, fondator al postului „Radio D”. A coordonat apariția unor publicații destinate cadrelor didactice: („Însemnări pedagogice”, „Opinii pedagogice”, „Graiul Dâmboviței” – serie nouă), precum și a unor foi volante, pliante, reviste sau monografii școlare. Autor al capitolelor privind activitatea sportivă, în monografiile despre județul Dâmbovița, apărute între 1968-1989. Publică proză scurtă în revistele timpului. Totodată,

unele nuvele și schițe apar în antologii literare, pe plan local sau național (cea care reunește contribuția scriitorilor din rândul cadrelor didactice). Premiat în 1972 la Festivalul de Literatură „Moștenirea Văcăreștilor” pentru proză scurtă. Autor sau coautor al unor culegeri de exerciții și texte de gramatică, a antologiei „Scriitori dâmbovițeni” (1998, în colaborare), precum și a monografiei despre Primăria Târgoviștei (1997, în colaborare).

Debut editorial cu volumul „Centenar. Primăria orașului Târgoviște” (1997), urmat de „Alizay, mon amour” (2000), „I.C. Vissarion – Ber Căciulă” (ediție îngrijită, 2000) și „Râzând să ne facem CV-ul” (2003), apropiat stilului reportericesc. Acesta se manifestă plenar în „Dâmbovița de la organ la o beție cu libertate” ce se dorește „O istorie sentimentală și anecdotică a unui fenomen de presă” (în colaborare cu George Coandă). Despre „Râzând să ne facem CV-ul”, autorul afirmă că „veți remarca, desigur, că este un «Curriculum vitae» neobișnuit care alege un traseu amuzant și aceasta din credința autorului că râsul poate retușa moravurile, iar oamenii nu trebuie să primească neapărat ecusoanele noastre acuzatoare pentru a fi recunoscuți, fie și din simplu motiv că nici noi nu ne putem erija în judecători infailibili”. Pe baza unui chestionar, a realizat și volumul „Lideri ai tranziției târgoviștene” (2006), ce cuprinde personalități din domeniul artei, culturii, literaturii, editori, jurnaliști, cadre militare, didactice sau politicieni, slujitori ai altarului etc. Împreună cu Mariana Grigorescu reușește documentate repere privind „Activitatea editorială târgovișteană în secolul al XX-lea” (2004). Editează, în colaborare, note de curs privind „Conceperea și elaborarea unui ziar” (2004) sau „Tehnici de colectare și redactare a informației” (2004), instrumente utile studenților Secției de jurnalism a Universității „Valahia” din Târgoviște.

Înclinat spre reportaj, cu conotații în contemporan, investighează aspecte ale socialului. Se apleacă și asupra cercetării tradițiilor culturale, ale procesului instructiv-educativ din învățământul dâmbovițean. Rămâne ca unul din reporterii sportivi reprezentativi ai Dâmboviței, scriind dezinvolt și pitoresc despre subiecte uneori delicate.

Scrieri:

Alizay, mon amour. Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2000; *Râzând să ne facem CV-ul*. Tipografia Artpress, Editura Transversal, 2003; *Lideri ai tranziției târgoviștene*, Târgoviște, Editura Macarie, 2006.

Îngrijiri:

I.C. Vissarion – Ber Căciulă. Târgoviște, Editura Pildner & Pildner, 2000.

Colaborări:

1897-1997 *Centenar Primăria orașului Târgoviște*. Târgoviște, Editura Bibliotheca, 1997 (cu Constantin Condea; Pârvan Dobrin; Mihai Stan); *Scriitori dâmbovițeni: bibliografie școlară. Antologie*. Târgoviște, Editura Bibliotheca, 1998 (cu Steliana Păun; Mihai Stan); *Activitatea editorială târgovișteană în secolul al XX-lea. Repere*. Târgoviște, Editura Transversal, 2004 (cu Mariana Grigorescu); *Tehnici de colectare și redactare a informației. Note de curs*. Târgoviște, Editura Macarie, 2004 (cu Livia Constantin; George Manea); *Conceperea și elaborarea unui ziar. Note de curs*. Târgoviște, Editura Macarie, 2004 (cu Livia Constantin; George Manea); „Dâmbovița” de la «organ» la o beție cu libertate. O istorie sentimentală și anecdotică a unui fenomen de presă”, Târgoviște, Editura Transversal, 2009 (cu George Coandă).

Referințe:

Petrescu, Victor; Paraschiva, Serghie. *Dicționar de literatură al județului Dâmbovița. 1508-1998*. Târgoviște, Editura Bibliotheca, 1999, p. 116-117; Petrescu, Victor. *Scriitori și publiciști dâmbovițeni, 1900-2004*. Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2005, p. 116; Coandă, George. *Istoria Târgoviștei. Cronologie enciclopedică*, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2007, p. 417; Coandă, George; Grigorescu, Lucian. *Dâmbovița. De la «organ», la o beție cu libertate*. Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2009, p. 98-100; *Enciclopedia orașului Târgoviște*. Ed. a II-a, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2012, p. 252; Stan, Mihai; Petrescu, Victor; Coandă, George. *Societatea Scriitorilor Târgovișteni. Din istoria unui grupări literare*. Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2013, p. 216-217; Petrescu, Victor. *Crochiuri literare. Scriitori și publiciști dâmbovițeni (1900-1944)*. Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2014, p. 270-273; Stan, Mihai; Petrescu, Victor; Coandă, George. *Societatea Scriitorilor Târgovișteni. În cultura Cetății*. Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2016, p. 112.

Victor Petrescu

TINERE CONDEIE

În fiecare zi alegem teatrul

Am început un curs de Arte ale spectacolului la universitate și nu as fi crezut că poate avea o așa mare influență asupra mea. M-am regăsit foarte mult în el, sau mai exact în vorbele doamnei profesoare. Obişnuiesc să pun pe hârtie tot ce observ în jurul meu și îmi atrage atenția într-un mod deosebit, totul vine din suflet, fără pic de efort de a crea ceva. Nu știu dacă asta se poate numi talent, sau pur și simplu o exprimare mai bună în scris. O creație trecută pe sub ochii mai multor cititori poate primi laude sau critici, însă am auzit ceva foarte frumos: dacă un text, sau un spectacol este considerat de o singura persoană o capodopera, atunci el are șansa de a deveni o capodoperă! Evident, spectacolul nu va fi niciodată identic, chiar dacă vorbim despre reprezentarea aceleiași piese (teatru, o partitură, un dans). Tocmai de-asta îl asemăn în mintea mea cu viața – zilele mele, chiar dacă par toate la fel, niciuna nu e identică în totalitate cu cea de dinainte. Dimineța cortina este ridicată, și îmi încep reprezentarea mea ca om obișnuit. Spectacolul meu este unul spontan, deschis, poate suferi schimbări din partea publicului, oricine poate interveni și schimba scenariul. Seara, ca la sfârșitul oricărui spectacol, cortina este trasă, fără șansa de a mai putea schimba ceva, așadar fără posibilitatea de a mai reveni asupra celor întâmplate. De-asta alegem teatrul în fiecare zi a vieții noastre, mereu cu alte lumini, pe alta scenă fără ca piesa noastră să fi fost pusă înainte pe hârtie... Și dacă ne-am angaja un scriitor care să noteze totul, la orice pas, cu tot cu didascalii, cu siguranță ar avea șansa de a deveni o capodoperă. De ce? pentru că nu a reieșit din imaginația nimănui, ci exclusiv din trăire. Când asistăm la o piesă de teatru, suntem adesea indiferenți la replicile în care nu ne regăsim, și destul de marcați de cele care parcă sunt inspirate din viața noastră, fie vorba de defecte, de greșeli pe care le facem, sau de lucruri bune. Oare câți oameni s-ar regăsi în reprezentata scenică a textului pe care viața ni-l scrie în fiecare zi? Nu sunt scriitoare, însă dacă aș continua să-mi notez trăirile, aș putea deveni una.

Mim, actor și autor

Știm deja ce este un mim. Acel om pictat pe față, care stă nemișcat, inexpresiv și imită o statuie – o statuie cu suflet. Până aici a ajuns puterea oamenilor de a-și putea controla gesturile și expresiile faciale. Un mim nu exprimă nimic, chiar dacă îl privești adânc în ochi, nici tristețe, nici bucurie, nici disperare sau plictiseală. Deși în sufletul lui, când iese în stradă, în parc sau la spectacole, poate fi ca un leu în cușcă, agitat, nervos, gata să izbucnească în râs sau în plâns isteric. El doar tace, nemișcat... Dar actorii? Nici nu este nevoie de prea multe cuvinte când mă gândesc la ei.. Aproape în fiecare zi trebuie să îți lași haina propriei personalități în cuierul de acasă și să ieși în lume drept altcineva. Cât de plăcut trebuie să fie uneori să ai o zi bună și personajul pe care trebuie să îl interpretezi să aibă o zi ca a ta, și cât de liniștitor pentru suflet să vrei să plângi și în rolul jucat chiar să fie nevoie de lacrimi... Câtă emoție poți transmite încât să îl faci și pe cel care te privește să simtă ce simți tu? și când ajungi acasă îmbraci din nou persoana ta... asta este arta, nu prefăcătorie de doi bani. Asta înseamnă dăruirea – să te poți oferi uneori pe tine însuși unui scop, unui vis sau unei pasiuni. Fără să fii implicat cu toată puterea nu cred că poți ajunge la adevărata fericire la care tânjim cu toții. Suntem fiecare din noi mimi, actori și personaje... Știm sau învățăm să ne controlăm emoțiile, avem vieți care cu siguranță ar alcătui romane excepționale, doar că nici nu realizăm asta din cauza vârtejului în care suntem prinși. Dacă am scrie zilnic tot ce ni se întâmplă, am realiza că suntem autorii propriei vieți, stăpânii absoluți ai întregii acțiuni. Autorul conturează personaje, le da viață, cuvinte și conștiința. Personajele sunt simboluri ale conștiinței creatorului lor. Oare este o coincidență că diferența între termenii "autor" și "actor" constă într-o singură literă?

Iulia Alexandra Predescu

Studentă a Facultății de Științe Politice, Litere și Comunicare din cadrul Universității „Valahia” Târgoviște și voluntar al Bibliotecii Județene „I. H. Rădulescu” Dâmbovița

Principala bibliotecă publică a județului, pune la dispoziția utilizatorilor un fond de aproximativ 330.000 documente: cărți, periodice, materiale audio-video și non-publicații. Instituția servește interesele de informare, studiu, lectură, educație și recreere ale utilizatorilor din municipiul Târgoviște și întreg județul Dâmbovița, asigurând accesul nediscriminatoriu la propriile fonduri.

SERVICIILE

- Serviciul Relații cu publicul, animație culturală și informare bibliografică
- Compartiment Dezvoltare, evidență, prelucrarea colecțiilor
- Compartiment Coordonare metodică și formare
- Compartiment IT
- Compartiment Financiar-contabil
- Compartiment Resurse umane și juridic

Secția de Împrumut pentru Adulți „Mircea Horia Simionescu”

– Pune la dispoziția utilizatorilor un fond documentar cu caracter enciclopedic;

- Permite accesul liber la raft;
- Practică împrumutul la domiciliu;
- Organizează rafturi tematice de recomandare și prezentare a ultimelor noutăți intrate în colecțiile bibliotecii.

E-mail: imprumutadultisectie@yahoo.com

Secția Periodice-Legislație / Informare bibliografică „Elena Văcărescu”

– Pune la dispoziția utilizatorilor un fond de volume cuprinzând periodice românești și străine din anul 1965 până în prezent. Oferă:

- colecțiile complete ale mai multor publicații periodice;
- consultarea ziarelor și revistelor în sală de lectură cu 16 locuri;
- acces la baza de date de legislație Lex Navigator;
- consultarea Monitorului Oficial on-line, a colecției de legi, anuarelor bibliografice și statistice;
- imprimarea documentelor legislative.

E-mail: sectiaperiodice@yahoo.com

Secția Colecții Speciale „Constantin Cantacuzino”

– Pune la dispoziția utilizatorilor un bogat fond de documente vechi, rare, bibliofile.

– Fondul secției este compus din: carte veche românească și străină; carte cu însemnări manuscrise; fondul scriitorilor dâmbovițeni; colecția de manuscrise literare românești; ediții bibliofile românești și străine; ex-librisuri; colecția de cartofilie; microfilme (ale revistelor și ziarelor apărute de-a lungul anilor în limitele geografice ale județului Dâmbovița);

– Condiții de studiu în sală special amenajată cu 10 locuri, dotată cu aparat pentru studierea microfilmelor.

E-mail: colectiispeciale@yahoo.com

Secția Multimedia-Internet „Nicolae Grigorescu”

– Pune la dispoziția utilizatorilor un fond de carte din domeniul artelor, precum și documente multimedia (CD-uri, DVD-uri, discuri, casete audio și cărți Daisy pentru persoanele cu deficiențe de vedere);

– Oferă:

- acces gratuit la Internet pe 10 stații de lucru;
- vizionări de filme artistice, documentare, desene animate pe 4 stații de lucru;
- redactare, imprimare și scanare de documente;
- acces la soft-uri educative și cursuri de învățare a limbilor străine.

E-mail: sectia_de_arta@yahoo.com

Centrul de informare comunitară și europeană – Europe Direct Târgoviște

– acces la informații, consultanță privind legislația, politicile, programele de finanțare ale UE la sediu și prin intermediul site-ului www.edtargoviste.ro;

– posibilitatea cetățenilor de a comunica instituțiilor U.E. reacțiile lor sub forma unor întrebări, opinii și sugestii;

- calculatoare cu acces gratuit la Internet;
- acces liber la publicații gratuite;
- informații OSIM;
- informații culturale;

Contact: Telefon: 0345100581;

Fax: 0345100582;

E-mail: office@edtargoviste.ro

www.edtargoviste.ro

Secția Carte Tehnico-Științifică „Nicolae Ciorănescu”

– Pune la dispoziția utilizatorilor un fond de carte din domeniile: informatică, inginerie, medicină, construcții, industrii, agricultură, știință, economie;

- Permite accesul liber la raft;
- Practică împrumutul la domiciliu.

E-mail: sectiatehnica@yahoo.com

Secția Carte în Limbi Străine

– Pune la dispoziția utilizatorilor un fond documentar în limbile: franceză, engleză, spaniolă, italiană, bulgară, rusă, germană, din toate domeniile cunoașterii;

- Practică împrumutul la domiciliu.

Filiala pentru Copii

„Ioan Alexandru Brătescu-Voinești”

(Str. Calea Domnească, Nr. 8)

– Pune la dispoziția utilizatorilor un fond de carte adecvat publicului tânăr.

- Acces gratuit la Internet pe 4 stații de lucru;
- Împrumut la domiciliu;
- Vizionări de filme și desene animate.

E-mail: sectiapentrucopii@yahoo.com

Sala de Lectură „Grigore Alexandrescu”

– Pune la dispoziția utilizatorilor un bogat fond enciclopedic de documente.

– Oferă:

- condiții de studiu în sală specială, cu 35 de locuri;
- posibilitatea de a fotocopia din documentele consultate impuse de regulament.

E-mail: lecturabjdb@yahoo.com

Periodic, biblioteca organizează, la sediile proprii sau ale partenerilor, programe culturale, de informare sau de recreere destinate tuturor categoriilor de vârstă.

VACANȚĂ LA BIBLIOTECĂ

(4 iulie – 26 August 2016)

MARȚI Eroii cărților	LUNI Să ne cunoaștem prin joc	BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ "Ion Heliade Rădulescu" DĂMBOVIȚA	LUNI Să cunoaștem instrumentele și genurile muzicale	MARȚI Jocurile copilăriei
MIERCURI Atelier creativ	VACANȚĂ LA BIBLIOTECĂ 4 iulie - 26 august 2016		MIERCURI Logică, strategie, intuiție	MIERCURI Logică, strategie, intuiție
JOI În lumea teatrului	Programul se va desfășura la Sediul Bibliotecii Județene Dâmbovița Str. Stelea, Nr. 2		JOI Atelier de laborator creativitate	JOI Atelier de laborator creativitate
VINERI Vizităm și învățăm	Program destinat elevilor de clasele I-VIII Inscrierile se fac la sediul Filialei pentru copii, Str. Calea Domnească, nr. 208 (tel. 0245634112)	PROGRAM Grupa 1: 4-15 iulie 2016 Grupa 2: 18-29 iulie 2016 Grupa 3: 1-12 august 2016 Grupa 4: 15-26 august 2016 Luni - Vineri: 11 ⁰⁰ - 13 ⁰⁰	VINERI Party la bibliotecă	VINERI Party la bibliotecă

SALONUL EDITORIAL „Ion Heliade Rădulescu”

Ediția a XV-a (8-11 septembrie 2016)

CONSILIUL JUDEȚEAN DĂMBOVIȚA
PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TÂRGOVIȘTE
BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ "G. H. Rădulescu" DĂMBOVIȚA

SALONUL EDITORIAL

„Ion Heliade Rădulescu”

Ediția a XV-a

Târgoviște, 8 - 11 septembrie 2016

Scaurul Primăriei Municipiului Târgoviște
Salonul este deschis între orele: 10⁰⁰ - 21⁰⁰

